

बाँदरले कृषकलाई पुऱ्याएको हानि नोक्सानी वापत
क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्थाको लागि

सफल पैरवी यात्रा

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल
National Farmers Group Federation, Nepal

सहयात्रीहरु

- ❖ किसान
- ❖ कृषक समूह
- ❖ संचार जगत
- ❖ अधिवक्ता
- ❖ राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल जिल्ला कार्य समिति कास्की
- ❖ राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल, राष्ट्रिय कार्यसमिति काठमाडौं

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल,

राष्ट्रिय सचिवालय,

पो. व. नं : ७०६४

इमेल : nfgfnepal@gmail.com

सम्पर्क नम्बर : ०१-४१०५०७५, ०१-४१०५०१८

वेब साईट : www.nfgf.org.np

हार्दिक आभार

देशको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउँदै आएको कृषि क्षेत्र तथा किसानको पसिना बगाएर लगाएको वाली नालीमा बाँदर एवं वनय जन्तुहरूले पुर्‍याएको क्षतिको कारण कृषकहरूको आफ्नो कृषि पेशा नै संकटमा पर्दै गएकोले खाद्य सुरक्षामा प्रत्यक्ष असर परेको विषयमा राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालले स्थापना देखि नै सवालगत पैरवी गर्दै आएको छ ।

बाँदर नामैले काफी छ । यसले १० प्रतिशत वालीनाली खाएर नोक्सान गर्छ भने ९० प्रतिशत वालीनाली भाँचेर, भारेर, खौलेर, खोस्रेर नोक्सान गर्दछ । नेपाल जस्तो ४२,६८,००० हेक्टर (२९ प्रतिशत) वन जंगल र १५,६०,००० हेक्टर (१०.६० प्रतिशत) भाडीले ढाकेको भूभाग रहेको देशमा बाँदरका लागि प्राकृतिक खानेकुरा र बस्ने वातावरण नभएका कारण बाँदरहरू जंगलमा बस्न रुचाउन छोडेर गाउँ बस्ती र मानवहरूको आसपासमा बस्न रुचाएका कारण ग्रामीण बस्तीहरूमा बाँदर आतंक मच्चाएको छ । यसका फलस्वरूप गाउँका बस्ती खाली हुँदै जाँदा जमीन बाँझो बस्ने क्रम बढेर गएको छ । मानिसहरू बाँदर लगायतका वनय जन्तुहरूबाट असुरक्षित हुँदै गएका छन् । किसानहरू ठूलो रूपमा क्षति व्यहोर्न बाध्य छन् ।

नेपालमा विभिन्न प्रजातिका वन्यजन्तुहरू रहेकोमा बाँदरका प्रजातीले किसानद्वारा लगाइएका कृषि वाली नोक्सान गरी सम्पूर्ण उत्पादक किसान र आश्रित परिवारलाई निरन्तर पीडा दिएकाले गाउँ गाउँबाट किसानहरू संगठित हुँदै खाद्य सुरक्षाको खातिर बाँदरको नियन्त्रणको माग सहित पैरवी गर्न बाध्य भएका हौं ।

यस्तो खाद्य सुरक्षा, खाद्य अधिकार र खाद्य सम्प्रभुता जस्तो अत्यन्तै महत्वपूर्ण र किसानको जनजीवीकाको विषयको उठान देखी हालको अवस्थासम्म ल्याउने अवस्था सृजना गर्नु हुने राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल जिल्ला कार्यसमिति कास्कीका तर्फबाट अख्तियार प्राप्त व्यक्ति कास्की जिल्ला पोखरा उपमहानगर पालिका वडा नं २४ का श्री ठाकुर प्रसाद सुवेदी र सिंगो जिल्ला कार्यसमिति उक्त मुद्दामा किसानको पक्षमा बहस गर्नु हुने विज्ञ अधिवक्ता श्री पदम बहादुर श्रेष्ठ र श्री विष्णु कुमार थोकर एवं संयुक्त इजलासबाट किसानको पीडामा मलम लगाई उत्पादक किसानलाई पेशा प्रति आकर्षण बढाउने निर्देशनात्मक आदेश दिने का. मु. प्रधान न्यायाधिश श्री दिपक राज जोशी र माननीय न्यायाधिश श्री शारदा प्रसाद घिमिरेज्यू प्रति आभार व्यक्त गर्दछु ।

साथै सम्मानित सर्वोच्च अदालतको निर्देशनको कार्यान्वयनमा सहयोग पुर्‍याउनु हुने सम्मानित सर्वोच्च अदालत फैसला कार्यान्वयन विभाग, वन तथा वातावरण मन्त्रालय, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग एवं सम्बन्धित निकायहरू एवं यस मुद्दामा प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष सहयोग पुर्‍याउनु हुने संचार माध्यम, पत्रकार, अभियन्ता, वकालत कर्ता, महासंघका तहगत संरचना तथा कर्मचारी, कृषक समूह एवं कृषक सम्पूर्णमा धन्यावाद सहित हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछु ।

नवराज बस्नेत

अध्यक्ष

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल

कृतज्ञता

नेपालको विभिन्न भागमा बाँदरको संख्या बढ्दै गएको कारण नेपालको हरेक क्षेत्रको कृषीवालीमा बाँदरले क्षति पुऱ्याई रहेको अवस्थामा राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपालले बाँदरबाट हुने बालीनाली क्षतिलाई राज्यबाट क्षति वापत राहत प्राप्त गर्नुको लागि वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिकामा २०६९ जारी भएको भएता पनि उक्त निर्देशिकामा बाँदरबाट भएको मानवीय क्षति र बाली नालीको क्षति वापत राहत दिने व्यवस्था नभएकोले सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा महासंघ समेतको तर्फबाट मिति २०७३।६।९ गते रिट दर्ता गरी मिति २०७४।१२।१९ गते फैसला हुँदा वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत कोष निर्देशिका २०६९ मा बाँदरले कृषकलाई पुऱ्याएको हानी नोक्सानी वापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्नको लागि प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषद्को कार्यालय समेतको नाउमा आदेश जारी भए पश्चात साविकको निर्देशिका खारेज गर्दै नयाँ वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरण निर्देशिका २०८० अनसुची-१ को १५ पछि १६ नं. थपगरी बाँदर समेत समावेश गरिएको छ ।

यसरी सम्मानित सर्वोच्च अदालतको मिति २०७४/१२/१९ गतेको फैसालाले दिएको निर्देशात्मक आदेश नै कृषकहरूलाई बाँदरबाट हुने क्षतिको राहत प्राप्त गर्ने विषयमा फैसला आफैमा स्वागत र कृषकको लागि कोसेदुङ्गा सावित भएको थियो भनी नेपाल सरकारले सर्वोच्च अदालतको फैसलालाई कार्यन्वयन गर्नकोलागि साविकको खारेज गरी नयाँ निर्देशिका बनाई बाँदर समेत थप गरी निर्माण गरी लागू गरेको वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०८० ले कृषकहरूको समस्यालाई मध्यनजर गरी अदालतको फैसलाको र कृषकको समस्या समाधान गरेकोमा फैसला र निर्देशिका कृषकहरूको लागि कोसेदुङ्गा सावित भएको छ ।

किसानको दैनिकी र खाद्य अधिकारसँग जोडिएको यस सवालको नीतिगत व्यवस्थाको लागि कानुनी बहसमा संलग्न हुने अवसरको लागि म महासंघ प्रति कृतज्ञ छु ।

भवदीय

अधिवक्ता पदम बहादुर श्रेष्ठ

सफल पैरवी यात्रा

क. पैरवीको विषय: बाँदरले कृषकलाई पुऱ्याएको हानि नोक्सानी वापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था ।

ख. तत्कालिन परिवेश: पर्यावरण चक्रमा हरेक प्राणीको विशेष महत्व हुन्छ । नेपालमा विभिन्न प्रजातीका वनयजन्तुहरु रहेका छन् । उक्त वनयजन्तु मध्ये बाँदर प्रजातीले पहाड

पैरवी चरण

साथै हिमालमा बसोबास गर्ने किसानद्वारा लगाईएको कृषि बालीलाई क्षतिको साथै किसान र कृषिमा आश्रित परिवारलाई निरन्तर पीडा दिएको थियो । साथै नीलगाईले तराई र भित्री मधेशका दुःख दिदै आएको थियो । बाँदर नियन्त्रण नभएको कारण वर्षेनी हजारौं मेटिक टन कृषि उपज, नगदेवाली, फलफूल नष्ट गर्दै आएको थियो, आज सम्म पनि उक्त समस्या रहेको छ । जसका कारण हजारौं हेक्टर जमीन बाँझो बस्न पुगेको छ । सोको व्यवस्थापनको लागि गाउँगाउँ देखि किसानहरु बाँदर नियन्त्रणको माग सहित सम्बन्धित निकायहरुमा सहयोग माग्न पुगे ।

देशको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउँदै आएको कृषि क्षेत्र तथा किसानको पसिना बगाएर लगाएको बाली नालीमा बाँदर एवं वनय जन्तुहरुले पुऱ्याएको क्षतिका कारण कृषकहरुको आफ्नो कृषि पेशा नै संकटमा पर्दै गएकोले खाद्य सुरक्षामा प्रत्यक्ष असर परेको विषयमा राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालले स्थापना देखि नै सवालगत पैरवी गर्दै आएको छ । अन्य जंगली जनावरको क्षतिमा क्षतिपूर्तिको नीतिगत व्यवस्था भए पनि बाँदर र नीलगाईको हकमा उक्त व्यवस्था नहुँदा किसानहरुले अत्यन्तै कठिनाई भोग्दै

आएकाले नीतिगत व्यवस्था जरूरी थियो । यसको लागि पैरवी रणनीति बनाई महासंघको जिल्ला महासंघ कास्कीको अगुवाईमा मिति २०७१ असोज २६ देखि पैरवी शुरुवात गरीएको गरीयो । राज्य सुन्नु तयार भएन । असम्भव कुरा गर्नुहुन्छ भनी उल्टै सम्झाउने र लल्कार्ने काम भयो । खाद्य सुरक्षाको लागि बाँदर नियन्त्रण नीति निर्माण र कार्यान्वयनको लागि सम्बन्धित निकायलाई बाध्य पार्नु महासंघको अगाडी निकै चुनौती थियो । उक्त चुनौतीलाई पूरा गर्न/ गराउन नीतिगत व्यवस्थाको माग सहित न्यायालयको साहरा लिई नीतिगत पैरवीको यात्रा तय गरीयो ।

चरण १: जिल्ला कार्यसमितिको बैठक र योजना निर्माण : बाँदरले कृषि बालीमा पुर्याएको क्षतिपूर्तिको व्यवस्थाको लागि मिति २०७१ असोज २० गते राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल जिल्ला कार्य समिति कास्कीको बैठक बसी सरोकारवाला निकायमा निवेदन दिने योजना बनयो ।

चरण २ : तालुकद्वारा कार्यालयमा मागपत्र पेश

क. जिल्ला तहका कार्यालयमा निवेदन : राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल जिल्ला कार्य समिति कास्कीको अगुवाईमा जिल्ला स्थित सरोकारवालाको कार्यालयहरु जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, पशु सेवा कार्यालय। जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला वन कार्यालय समक्ष मिति २०७१ असोज २६ गते बाँदर नियन्त्रणको लागि निवेदन मार्फत आग्रह गरीयो ।

ख. सम्माननीय प्रधानमन्त्री कार्यालयमा निवेदन : जिल्ला तहका कार्यालयमा पेश गरीएको निवेदन सुनुवाई नभएपछि २०७२ साल चैत महिनामा खाद्य सुरक्षाको लागि बाँदर नियन्त्रण नीति निर्माण र कार्यान्वयनको माग सहित सम्माननीय प्रधानमन्त्री कार्यालयमा समेत निवेदन पेश गरीयो । सो निवेदन उपर केहि निर्णय भएन । किन निर्णय गर्न ढिलाई भयो भनी जानकारी लिन खोज्दा हालसम्म बाँदर नियन्त्रण गर्न नीतिगत निर्णय र कानुनी व्यवस्था नभएको भनी मौखिक जानकारी प्राप्त भयो ।

चरण ३ समिक्षा बैठक : जिल्ला तहका कार्यालयमा दिईएको निवेदन साथै प्रधानमन्त्रीको कार्यालयमा दिईएको निवेदन र सम्बन्धित कार्यालयहरुबाट प्राप्त जानकारीको समिक्षाको लागि राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल जिल्ला कार्यसमितिका पदाधिकारी एवं केन्द्रिय सदस्यहरुसमेतको संयुक्त बैठक बस्यो । राष्ट्रिय कार्य समिति समेतको सल्लाहमा न्यायालय मार्फत नीतिगत व्यवस्थाको लागि अगाडि बढ्ने निर्णय गरीयो ।

चरण ४ सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर : बाँदर नियन्त्रण, क्षतिको क्षतिपूर्ति, खाद्य सुरक्षाको प्रत्याभूती एवं कृषक मैत्री कानून निर्माणको लागि सम्बन्धित सरोकारवाला निकायहरूसंग पटक-पटक गरीएको मागको सुनुवाई नभएपछि

प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालय, कृषि विकास मन्त्रालय, वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय, जिल्ला प्रशासन कार्यालय कास्की, जिल्ला वन कार्यालय कास्की, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय कास्की र पश्चिमाञ्चल क्षेत्रिय प्रशासन कार्यालय पोखरा समेतलाई विपक्षी बनाई जिल्ला महासंघ कास्कीको अगुवाईमा २०७३ आश्विन ०९ गते सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर गरीयो । उक्त विषयलाई अदालतमा बहसको लागि राष्ट्रिय कार्यसमितिले सहजिकरण गर्दै आयो । महासंघको तर्फबाट विज्ञ अधिवक्ता पदम बहादुर श्रेष्ठ र विष्णु कुमार थोकरद्वारा विभिन्न समयमा भएको वहशमा सहभागी भई वहस गर्नुभयो ।

नीतिगत व्यवस्थाको लागि सर्वोच्चको आदेश - नतिजा १ :

किसानकोपक्षमा न्यायलय

क. बाँदरले बाली नोक्सान गरेको विषय मानिस र वातावरणबीचको सम्बन्ध र त्यस अन्तर्गत जंगली जीवजन्तुबाट किसानको बाली खाने र उनीहरुको जीवन र जीविकाउपर आक्रमण गरी खाद्य सुरक्षा र खाद्य संप्रभुतामा समेत प्रतिकूल असर पार्न सक्ने संबैधानिक हकको रुपमा यस विषयले प्रवेश पायो । संबैधानिक हकको विषय भएकोले एक महिना भित्र आवश्यक नीति र कानुन बारे स्पष्ट दृष्टिकोण पेश गर्न महान्यायधिवक्ताको कार्यालयलाई साथै वनयजन्तुबाट हुने आक्रमण र क्षतिको विषयमा के गर्न उपयुक्त हुन्छ भन्ने दृष्टिकोण सहितको प्रतिवेदन पेश गर्नको लागि तिन महिनाको समयवधि सहित कृषि विकास मन्त्रालय र वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालयको नाममा मिति २०७३ माघ २६ मा परमादेश जारी भयो ।

ख. सर्वोच्चको परमादेश पश्चात आ-आफ्नो धारणा र कानुनी प्रावधान बारे सम्बन्धित सरोकारवालासंस्थाहरुले आफ्नो राय पेश गर्ने कार्य भयो ।

ग. अन्ततः मिति २०७४ चैत्र १९ गते श्री सम्मानीत सर्वोच्च अदालतका कायम मुकायम प्रधान न्यायधिश दिपक राज जोशी र न्यायधिश शारदा प्रसाद घिमिरेज्यू को संयुक्त ईजलासबाट वन्य जन्तुबाट हुने क्षतिको राहत निर्देशिका २०६९ मा बाँदरले कृषकलाई पुर्‍याएको हानी नोक्सानी वापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्नका लागि प्रधानमन्त्रीको कार्यालय तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालय, जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय, वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय र कृषि विकास मन्त्रालयको नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी भयो ।

चरण ५ : सचिवालय समितिको समिक्षा बैठक : सर्वोच्चको निर्देशात्मक आदेशको कार्यान्वयनको लागि पहलका लागि महासंघको सचिवालय बैठक बस्यो । २०७४ चैत्र २३

गते राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालले सम्मानित सर्वोच्च अदालतद्वारा किसानको पक्षमा भएको फैसलाबाट सिंगो महासंघ परिवार र समग्र किसान हर्षित भएको र आदेशको कार्यान्वयनमा सहयोग पुऱ्याउन प्रेस विज्ञप्ती मार्फत आग्रह गर्‍यो । उत्पादक सीमान्त, साना किसानहरुको जीविकोपार्जन र खाद्य सुरक्षा जस्तो संवेदनशिल विषयका सवालमा महासंघको प्रयास एवं अभियान प्रति आशावादी भए ।

उक्त आदेश छिटो भन्दा छिटो कार्यन्वयन गराउन दवाव दिन राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालले २०७६ भाद्र २४ गते बाँदरले कृषकलाई पुऱ्याएको हानी नोक्सानी बापत क्षतिपूर्ति मागको मुद्दा श्री सम्मानित सर्वोच्च अदालतको निर्देशनात्मक आदेश कार्यान्वयन कहिले ? विषयगत सवालगत छलफल कार्यक्रम पूर्व कृषि मन्त्री श्री हरि पराजुली ज्यु को प्रमुख आतिथ्यता र राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालको अध्यक्ष श्री नवराज बस्नेतको अध्यक्षतामा सु-सम्पन्न भयो । सरोकारवालाहरु एवं संचारकर्मीहरुसंग बाँदर पिडीत किसानहरुलाई सर्वोच्चको न्याय सार्वजनिकीकरणका लागि संचार माध्यमसंगको साक्षात्कार कार्यक्रम संचालन गरी उक्त आदेशको कार्यान्वयनमा सहयोगको लागि अपिल गरीयो ।

चरण ६ : फैसला कार्यान्वयन गराउन सर्वोच्च समक्ष निवेदन

२०७६ पौष २१ सम्मानीय सर्वोच्च अदालतको परमादेश तथा निर्देशनात्मक आदेश समेत विपक्षीहरुको नाममा जारी भएकोले यस कार्यालय मार्फत विपक्षी सम्बन्धीत पक्षहरुलाई बोलाई फैसला कार्यान्वयनमा पहल गरी सर्वोच्च अदालतको गरीमालाई उच्चो कायम गरी पाउँ भनी सर्वोच्च अदालत फैसला कार्यान्वयन निर्देशनालयमा महासंघका तर्फबाट अध्यक्ष नवराज बस्नेतद्वारा निवेदन पेश गरीयो ।

चरण ७ : निर्देशिका संशोधनको लागि वन तथा वातावरण मन्त्रालयसंग माग

२०७६ कात्तिक १४ श्री सम्मानीत सर्वोच्च अदालतबाट वनय जन्तुबाट हुने क्षतिको राहत निर्देशिका २०६९ को दफा २ र दफा ३ को खण्ड (छ) मा बाँदरले कृषकलाई पुऱ्याएको हानी नोक्सानी बापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्नका लागि तत्कालिन प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालय जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालय र कृषि विकास मन्त्रालयको नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी भएकोमा करिव २० महिना वितिसक्दा समेत यस आदेश कार्यान्वयन नभएको विषयमा महासंघले पटक पटक ध्यानाकर्षण एवं स्मरण गराएता पनि कुनै प्रकृया अगाडी नबढेको पाइएकोले उक्त आदेशको कार्यान्वयनका लागि वन तथा वातावरण मन्त्रालयका सचिवज्यू मार्फत महासंघका तर्फबाट अध्यक्ष नवराज बस्नेतद्वारा अनुरोध पत्र पेश गरीयो ।

चरण ८ : नियमित पैरवी, समन्वय, दबाव

पत्र पेश पश्चात महासंघले सरोकारवाला निकायलाई नियामित भेटघाट गर्ने, समन्वय गर्ने साथै आदेश कार्यान्वयनका लागि दबाव दिंदै आयो । फलस्वरूप २०७७ असोज १२ फैसला कार्यान्वयन निर्देशनालयको च.नं ४३८ र मिति २०७६/१०/२७ गतेको पत्रको छायाँ प्रति पाना नं १ र निवेदक ठाकुर प्रसाद सुवेदी विपक्षी श्री प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद्को कार्यालय समेत भएको २०७३ - WO -०२५४ को परमादेश समेत मुद्दामा सम्मानित श्री सर्वोच्च अदालतको मिति २०७४/१२/१९ गतेको फैसलाको छायाप्रति १४ यस पत्र साथ संलग्न राखी फैसला कार्यान्वयन गर्ने प्रयोजनको त्यहाँ विभागमा पठाएको व्यहोरा आदेशानुसार अनुरोध छ भनी नेपाल सरकार वन तथा वातावरण मन्त्रालय (कानून तथा फैसला कार्यान्वयन शाखा) बाट श्री राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग ववरमहल काठमाडौं नाममा आदेश जारी भयो ।

निर्देशिका संशोधन - नतिजा २ : मागको सम्बोधन सहित वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरण निर्देशिका २०८० जारी

२०८० असार २८ नेपाल सरकार वन तथा वातावरण मन्त्रालयको मिति २०७७/०६/१२ को पत्र र महासंघको निरन्तर भेटघाट र दबाव पश्चात राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग ववरमहलबाट संशोधित वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको वितरण निर्देशिका २०८० मन्त्री परिषदबाट स्विकृत भएको छ ।

उक्त निर्देशिकाको अनुसूची १ मा वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरणका क्षेत्र अन्तर्गत बाँदर र नीलगाई थप भएको गरी मानवीय क्षति र वाली क्षतिमा क्षतिपूर्ति राहत दिने व्यवस्था गरिएको छ । दफा ५ (राहत माग गर्ने) संग सम्बन्धित अनुसूची ३ मा वन्य जन्तुबाट भएको क्षतिको राहत माग गर्ने निवेदनको ढाँचामा डिभिजन वन कार्यालय मार्फत क्षतिको राहत दावी गर्ने व्यवस्था रहेको छ ।

महासंघको अनुरोध: महासंघले नीतिगत परिवर्तनको लागि थालेको पैरवीले सफलता प्राप्त गरेको छ । आम किसानको पीडालाई विषयवस्तु बनाएर न्यायलय मार्फत नीति संशोधनको लागि महासंघले थालेको अभियानले एक दशकमा पूर्णता पाएको छ ।

यो एउटा महत्वपूर्ण सफलता हो । यसको कार्यान्वयनको पक्ष हेर्न बाँकी छ । महासंघको पैरवीको रूप परिवर्तन भएको छ । हामी निर्देशिकाको

प्रभावकारी कार्यान्वयन भएको र किसानहरुले राज्यबाट आफूले सहयोग पाएको महशुस गरेको हेर्न चाहन्छौं । त्यसैले यो सफलता सबैको सफलता भएकाले यसको कार्यान्वयनको लागि हामी खबरदारीमा जुटौं । खाद्य सुरक्षाका लागि उत्पादक सीमान्त, साना किसानहरुलाई हौसला प्रदान गरौं । जमीनको अत्याधिक उपयोग गरौं स्वच्छ, स्वस्थ उत्पादनको उपभोग गरौं ।

पैरवी रणनीति र विधि,

- ❖ किसानको समस्यालाई सवालको रुपमा रुपान्तरण ।
- ❖ संस्थागत छलफल, बहस, अन्तरक्रिया ।
- ❖ जिल्ला स्थित सरोकारवालाहरुमा माग पत्र पेश ।
- ❖ जिल्ला स्थित सरोकारवालाहरुमा बाँदर नियन्त्रणको लागि निवेदन ।
- ❖ बाँदर नियन्त्रण नीति निर्माण र कार्यान्वयनको माग सहित सम्माननीय प्रधानमन्त्री कार्यालयमा समेत निवेदन ।
- ❖ नीतिगत व्यवस्थाको माग सहित न्यायालयको साहरा ।
- ❖ अदालतीय बहस प्रकृयाका सहभागिता ।
- ❖ फैसला कार्यान्वयनको लागि पहल गरीदिन अनुरोध ।
- ❖ फैसला कार्यान्वयनको लागि वन तथा वातावरण मन्त्रालयमा पैरवी

चरणबद्ध पैरवीका दस्तावेजहरु

(2)

062-W0-0248
062-3-8

2064/13

श्री सर्वोच्च अदालतमा चढाएको

निवेदन-पत्र

विषय:- परमादेश लगायत उपयुक्त उचित आवश्यक आदेश जारी गरी पाउँ ।

साथिय कृषक समूह महासंघ नेपाल जिल्ला कार्य समिति कास्कीका तर्फबाट
अख्तियार प्राप्त कास्की जिल्ला साविक कुस्ती नाच्नेचौर गा.वि.स.बडा नं.२ हाल
पोखरा उपमहानगरपालिका वडा नं.२४ बस्ने वर्ष ६० को ठाकुर प्रसाद सुवेदी.....१
१८४६३०२८६२ विरुद्ध

निवेदक

१. श्री जिल्ला प्रशासन कार्यालय, कास्की, पोखरा.....१
२. श्री क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालय, पोखरा.....१
३. श्री जिल्ला वन कार्यालय, कास्की.....१
४. श्री जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, कास्की.....१
५. नेपाल सरकार प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय, सिंहदरवार,
काठमाण्डौ.....१
६. वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय, सिंहदरवार, काठमाण्डौ.....१
७. कृषि विकास मन्त्रालय, सिंहदरवार, काठमाण्डौ.....१

विपक्षी

म निवेदकले नेपालको संविधान २०७२ को धारा २५, ३६, ४२(२), ४६ को संवैधानिक हक प्रचलनको
निरूपण गर्नका लागि २०५५ को निपण ४० गरी अर्गनाइजेशन
६ लागि धारा १३३(२) बमोजिम यो निवेदन गरेको छु ।

१- नेपाल कृषि प्रधान देश हो, कृषिमा आधारित अर्थतन्त्र नेपालको विशेषता रहेकोमा नेपाल
सरकारले ठूलो बजेट पुर्ति कृषिमा लगानी गरेको छ । देशको हरेक क्षेत्रमा कृषि उत्पादनलाई
विशेष महत्वका साथ प्रथम दिई कृषिमा लगानी गर्नेलाई कृषि ऋण छुट दिने नीति समेत तय भइ
लागू भइसकेको छ । यसरी यति महत्वका साथ सरकारले दिएको प्राथमिकता कृषि उपज उपर

Scanned with CamScanner

वन्य जन्तु बाँदरले पुर्याएको हानी नोकसानी क्षति उपर सो नियन्त्रणका लागि हालसम्म सरकारका तर्फबाट न कुनै नीतिको तर्जुन भएको छ, न कुनै बाँदर नियन्त्रण उपर कामकाज नै । मानव जातीको खाद्यान्न सुरक्षाको लागि सरकारले दायित्व वहन गर्नु पर्दछ । यसरी किसानले न झरी, न घामपानी भनी विनाहिचकिचावट अहोरात्र खेतिपाति गरेका हुन्छन् । सोही उत्पादित अनाजबाट जीवन गुजारा गरी रहेका हुन्छन् । किसानहरुको लागि कृषि उत्पादन वस्तु भन्दा ठूलो केही हुन सक्दैन । यस्तो अवस्थामा बाँदरले पुर्याएको अपूरणीय क्षति/हानी नोकसानी उपर राज्यको कुनै पनि निकायबाट कहिकतैबाट त्यसको नियन्त्रणका लागि उचित व्यवस्थापन नहुँदा किसानहरु भोकै मर्नुपर्ने अवस्था सृजना हुँदै आएको छ ।

२. यसरी बाँदरले खाद्यान्न बाली, तरकारीबानी, एवं फलफूल खेतीहरुमा पुर्याएको अपूरणीय क्षति हानी नाक्सानी उपर राज्यले कुनै चासो नदेखाइएको अवस्था विद्यमान छ । कास्की जिल्ला कृस्ति नाच्नेचौर गा.वि.स.बाट बाँदर नियन्त्रणका लागि विभिन्न कार्यालयहरु जस्तो जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, जिल्ला वन, क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालयहरुमा मिति २०७१।६।२६ मा र २०७१।६।३१ मा र प्रधानमन्त्रीको सम्पर्क शाखामा द.नं.१०३०७ मिति २०७२।१२।१२ मा खाद्यान्न सुरक्षाको लागि बाँदर नियन्त्रणको लागि आवश्यक नीति निर्माण गरी पाउँ भनी निवेदन दर्ता गराएको अवस्था विद्यमान छ । सो निवेदन उपर आजको मितिसम्म केही निर्णय भएको छैन । किन निर्णय गर्न ढिलाई भयो भनी जानकारी लिन खोज्दा बाँदर नियन्त्रणका लागि हालसम्म बाँदर नियन्त्रण सम्बन्धमा नीतिगत निर्णय र कानुनी व्यवस्था नभएको भनी अलिखित जानकारी प्राप्त भएको, खाद्यान्न बाली फलफूल, तरकारी बाँदर नियन्त्रण सम्बन्धमा सरकारबाट चासो नदेखाएको कारणबाट बाँदरको कारणले लाखौं कृषकहरुले उत्पादनमा क्षति व्यहोर्दै आएको, दिन प्रतिदिन बाँदरको संख्या अत्यधिक बृद्धि हुँदै आइरहेको बाँदरको मनपर्ने खानामा धान, मकै भएको, बाँदरको कारण उत्पादित वस्तु खाद्यान्न बाली, फलफूल तरकारी समेतमा शत प्रतिशत क्षति व्यहोर्नु परेको अवस्था विद्यमान छ, सो कुरा केसैबाट लुक्न छिप्र सक्दैन ।

३. नेपालको संविधान २०७२ को धारा २५ मा सम्पत्तिको हकको व्यवस्था गरिएको छ, जसमा प्रत्येक नागरिकलाई सम्पत्ति आर्जन गर्ने, व्यवसायिक लाभ प्राप्त गर्ने, उत्पादकत्व वृद्धि गर्न कृषिको आधुनिकीकरण गर्ने हकको व्यवस्था गरिएको छ, धारा ३६ मा प्रत्येक नागरिकलाई खाद्य सम्बन्धी हक हुनेछ भनी व्यवस्था गरिएको छ । त्यसैगरी धारा ४२ मा सामाजिक न्यायको हक हुनेछ भन्ने संवैधानिक व्यवस्था गरिएको छ । जसमा खाद्यान्न सम्बन्धी हकको समेत व्यवस्था गरिएको छ । विगत लामो समयदेखि बाँदर आतंकले कृषकलाई विक्षिप्त बनाएको छ, कृषकहरुले अहोरात्र खेती

वन्य जन्तु बाँदरले पुर्याएको हानी नोक्सानी क्षति उपर सो नियन्त्रणका लागि हालसम्म सरकारका तर्फबाट न कुनै नीतिको तर्जुन भएको छ, न कुनै बाँदर नियन्त्रण उपर कामकाज नै । मानव जातीको खाद्यान्न सुरक्षाको लागि सरकारले दायित्व वहन गर्नु पर्दछ । यसरी किसानले न झरी, न घामपानी भनी विनाहिचकिचावट अहोरात्र खेतिपाति गरेका हुन्छन् । सोही उत्पादित अनाजबाट जीवन गुजारा गरी रहेका हुन्छन् । किसानहरूको लागि कृषि उत्पादन वस्तु भन्दा ठूलो केही हुन सक्दैन । यस्तो अवस्थामा बाँदरले पुर्याएको अपूरणीय क्षति/हानी नोक्सानी उपर राज्यको कुनै पनि निकायबाट कहिकतैबाट त्यसको नियन्त्रणका लागि उचित व्यवस्थापन नहुँदा किसानहरू भोकै मर्नुपर्ने अवस्था सृजना हुँदै आएको छ ।

२. यसरी बाँदरले खाद्यान्न वाली, तरकारीवाली, एवं फलफूल खेतीहरूमा पुर्याएको अपूरणीय क्षति हानी नाक्सानी उपर राज्यले कुनै चासो नदेखाइएको अवस्था विद्यमान छ । कास्की जिल्ला कृस्ति नाच्नेचौर गा.वि.स.बाट बाँदर नियन्त्रणका लागि विभिन्न कार्यालयहरू जस्तो जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, जिल्ला वन, क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालयहरूमा मिति २०७१।६।२६ मा र २०७१।६।३१ मा र प्रधानमन्त्रीको सम्पर्क शाखामा द.नं.१०३०७ मिति २०७२।१२।१२ मा खाद्यान्न सुरक्षाको लागि बाँदर नियन्त्रणको लागि आवश्यक नीति निर्माण गरी पाउँ भनी निवेदन दर्ता गराएको अवस्था विद्यमान छ । सो निवेदन उपर आजको मितिसम्म केही निर्णय भएको छैन । किन निर्णय गर्न ढिलाई भयो भनी जानकारी लिन खोज्दा बाँदर नियन्त्रणका लागि हालसम्म बाँदर नियन्त्रण सम्बन्धमा नीतिगत निर्णय र कानूनी व्यवस्था नभएको भनी अलिखित जानकारी प्राप्त भएको, खाद्यान्न वाली फलफूल, तरकारी बाँदर नियन्त्रण सम्बन्धमा सरकारबाट चासो नदेखाएको कारणबाट बाँदरको कारणले लाखौं कृषकहरूले उत्पादनमा क्षति व्यहोर्दै आएको, दिन प्रतिदिन बाँदरको संख्या अत्यधिक वृद्धि हुँदै आइरहेको बाँदरको मनपर्ने खानामा धान, मकै भएको, बाँदरको कारण उत्पादित वस्तु खाद्यान्न वाली, फलफूल तरकारी समेतमा शत प्रतिशत क्षति व्यहोर्नु परेको अवस्था विद्यमान छ, सो कुरा कसैबाट लुक्छिप्र सक्दैन ।

३. नेपालको संविधान २०७२ को धारा २५ मा सम्पत्तिको हकको व्यवस्था गरिएको छ, जसमा प्रत्येक नागरिकलाई सम्पत्ति आर्जन गर्ने, व्यवसायिक लाभ प्राप्त गर्ने, उत्पादकत्व वृद्धि गर्न कृषिको आधुनिकीकरण गर्ने हकको व्यवस्था गरिएको छ, धारा ३६ मा प्रत्येक नागरिकलाई खाद्य सम्बन्धी हक हुनेछ भनी व्यवस्था गरिएको छ । त्यसैगरी धारा ४२ मा सामाजिक न्यायको हक हुनेछ भन्ने संवैधानिक व्यवस्था गरिएको छ । जसमा खाद्यान्न सम्बन्धी हकको समेत व्यवस्था गरिएको छ । विगत लामो समयदेखि बाँदर आतंकले कृषकलाई विक्षिप्त बनाएको छ, कृषकहरूले अहोरात्र खरी

४. नेपालमा उपयोगविहिन रुपमा रहेको बाँदर वृद्धिको कारण कति खाद्यान्न बाली, फलफूल, तरकारी लगायतका वस्तुहरुमा क्षति पुगेको छ भन्ने कुरा राज्यको कुनै पनि तह, तत्काबाट आजसम्म विचार विलेशषण गरिएको छैन। कृषकहरु मध्ये कतिले त बाँदरको कारण आफ्नो जग्गा जमिन बाझो राखी गाउँ छोडी शहर पल बाध्य भएका छन्। बाँदरले यसरी बाली, नाली खाद्यान्न, फलफूल, तरकारी सखाप पारी दिँदा न किसानले क्षतिपूर्ति पाउन सकेका छन्, न त बिमाको नै उचित व्यवस्था छ, न त बाँदरबाट खाद्यान्न बाली, फलफूल, तरकारी सुरक्षित गर्न हात हतियार नै राख्न पाउने व्यवस्था छ। यसरी कृषकले लगाएको खाद्यान्न बाली, तरकारी, फलफूल जबसम्म राज्यको तहबाट सुरक्षाको प्रत्याभूति एवं ग्यारेन्टी हुँदैन, तबसम्म कृषि उपजको कुनै मूल्य अर्थ रहदैन कृषि उत्पादित वस्तुको मूल्य र अर्थ नरहनु भनेको कृषि क्षेत्रमा जनताहरुको आकर्षण घट्न र मानिसहरु रोजगारको नाउँमा विदेशीने हो। प्रस्तुत निवेदन व्यक्तिमा मात्र लक्षित नभई सार्वजनिक सरोकारको चासो रहेको प्रस्तुत निवेदन ज्यादै संवेदनशिल रहेको अवस्था विद्यमान छ।

६. तसर्थः कृषिमा आधारित, आश्रित मानव जातीको खाद्य सुरक्षाको लागि बाँदरले पुयाङ्को अपुरणिय क्षति हानी नोक्सानीको नियन नियन्त्रणको लागि कानूनी व्यवस्थाको अभाव रहेको, सो को अभावमा कृषिमा आश्रित किसानहरु भए भरको आफ्नो जग्गा बाझै छोडी, शीतारिन्दे

रोजगारको लागि विदेशिनु परेको अवस्था एकातिर छ भने अर्को तिर कृषि प्रधान देशमा जसमा सरकारले ७० प्रतिशत भन्दा बढी लगानी गर्ने गरी बजेट भाषण गरीएको छ । बाँदर नियन्त्रणको अभावमा सो लगानी हुने कुरा सुनिश्चित रहे भाएको हुँदा नेपालको संविधान २०७२ को धारा २५, ३६ नं. धारा ४२(२) द्वारा प्रदत्त हक प्रचलनको अन्य वैकल्पिक मार्गको अभावमा प्रस्तुत रिट निवेदन दर्ता गर्न बाध्य भएको छ । संविधानद्वारा प्रदत्त धारा २५, सम्पत्ति सम्बन्धी हक धारा ३६ खाद्य सम्बन्धी हक, धारा ४२(२) खाद्यान्न सम्बन्धी हकको प्रचलन गरी निर्बाद रुपमा खाद्यान्न वाली, फलफूल, तरकारी समेतको उपभोग एवं संरक्षण गर्न कृषिमा सर्वसाधारणको आकर्षण बढाई उत्पादन बढाउन, बन्यजन्तु बाँदर व्यवस्थापन र नियन्त्रण गर्नका लागि आवश्यक नीति ✓

नियम तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गर्नु भनी विपक्षी नेपाल सरकार, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद एवं विपक्षीका नाउँमा परमादेश लगायत जो चाहिने उपर्युक्त आज्ञा आदेश पूर्वी जारी गरी पाउँ ।

७. मेरा तर्फबाट रहनु हुने कानून व्यवसायीले प्रस्तुत गर्नुहुने बहस, कानूनी बुँदा र ईजलास समक्ष पेश गर्ने नजिर समेत यसै निवेदनपत्रको अभिन्न अंग मानी पाउँ ।

८. निम्न प्रमाण कागज पेश गरेको छ ।

(क) मिति २०७१।६।२६, २०७२।१२।१२ मा विभिन्न सरकारी निकाय एवं नेपाल सरकार प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदका कार्यालयमा दिएको निवेदनको फोटोकपी-१

(ख) जिल्ला वन कार्यालय कृषि नाच्नेचौरमा बाँदरले खाद्यान्नमा पुर्याएको हानी नोक्सानी सम्बन्धमा स्थानीय कृषकहरुबाट सर्जिमिन गराउन दिएको आदेश र सो बमोजिमको सर्जिमिन मुचुल्काको फोटोकपी-१

(ग) राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपाल जिल्ला कार्य समितिको बैठकको निर्णयको फोटोकपी र अख्तियारीनामाको सङ्कलन-२

(घ) कृषि नाच्नेचौर गा.वि.स.को २०७१।०६।१० को सिफारिस-१

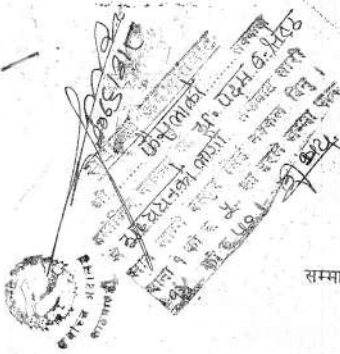
(ङ) नागरिकताको फोटोकपी-१

९. यसमा लेखिएको ब्यहोरा ठीक साँचो छ, झुठा ठहरे कानून बमोजिम सहुँला दुशाउँला ।

निवेदक

ठाकुर प्रसाद सुवेदी

इति सम्बत २०७३ साल असोज महिना गते रोज शुभम्.....
 पेज १ मा आज्ञाको हस्ताक्षर समेत, मिति २०७३।१०।२६ तथा सर्वोच्च अदालत
 निर्माणको २०७३ को नियम ४० बमोजिम १५००० रूपैयाँ भन्ने धाँपे सहित ।
 पेज ३ मा बर्षेको १०७३० मे २ भाग्य १२० मे २ नजदेवाले सन्तला ६२००
 मे २ अन्य नजदेवाले ३२५५ फलफूल ३२५५ नजदेवाले भई हजारौं घरतर्फ
 लानेपुगेको ३ भाग धाँपे सहितको सङ्कलन पुगेको ।

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय का.मु. प्रधान न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
माननीय न्यायाधीश श्री सारदाप्रसाद घिमिरे

०७३-WO-०२५४

मुद्दा :- परमादेश समेत।

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपाल, जिल्ला कार्य समिति कास्कीका तर्फबाट
अख्तियार प्राप्त भै आफ्नो हकमा समेत कास्की जिल्ला पोखरा उपमहानगरपालिका
वडा नं. २४ बस्ने ठाकुरप्रसाद सुवेदी-----१ निवेदक

विरुद्ध

प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय सिंहदरवार.....१
वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालय.....१
कृषि विकास मन्त्रालय.....१
जनसंख्या तथा बातावरण मन्त्रालय.....१ विपक्षी
क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालय, पोखरा.....१
जिल्ला प्रशासन कार्यालय कास्की, पोखरा.....१
जिल्ला वन कार्यालय कास्की.....१
जिल्ला कृषि विकास कार्यालय कास्की.....१

नेपालको संविधानको धारा १३३ को उपधारा (२) र (३) बमोजिम यस अदालतमा
दायर हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदनको संक्षिप्त तथ्य र आदेश यस प्रकार छः

नेपाल कृषि प्रधान देश हो। कृषिमा आधारित अर्थतन्त्र नेपालको विशेषता हो। कृषि
क्षेत्रमा नेपाल सरकारले ठूलो लगानी गरेको छ। राज्यले कृषि उत्पादनलाई विशेष महत्त्व
दिई कृषि ऋण दिने नीति समेत लागू गरेको छ। तर यति महत्त्वका साथ सरकारले
प्रथमिकता दिएको कृषि उत्पादनमा बन्धनन्तु बादरले पुर्‍याएको हानि नोक्सानी नियन्त्रणका

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ १

लागि हालसम्म सरकारले कुनै नीति तथा योजना बनाएको छैन। न त बादर नियन्त्रण गर्ने कार्य नै भएको छ। मानिसको लागि आवश्यक खाद्यन्न सुरक्षाको लागि सरकारले दायित्व बहन गर्नु पर्छ। किसानले झरी, बादल र घामपानी केही नभनी अहोरात्र खेतिपाति गरेका हुन्छन्। सोही उत्पादित अनाजबाट जीवन गुजारा गरी रहेका छन्। किसानहरूको लागि कृषि उत्पादन नै ठूलो कुरा हो। कृषकले ठूलो परिश्रम गरेर आर्जन गरेको अनाज बादरले क्षति पुऱ्याएमा कृषकलाई अपूरणीय क्षति हुन्छ। यस कुरालाई मनन गरेर, राज्यले बादर नियन्त्रणको उचित व्यवस्थापन गर्न सक्नु पर्छ।

बादरले खाद्यन्न वाली, तरकारी र फलफूल खेतीहरूमा पुऱ्याएको अपूरणीय क्षति हानि नोकसानी उपर राज्यले कुनै चासो नदेखाएको कारण कास्की जिल्ला कृषि गाऱ्चनेचौर गा.वि.स. ले खाद्यन्न सुरक्षाको लागि बादर नियन्त्रण गर्ने व्यवस्था मिलाई पाउन समेत विपक्षी जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, जिल्ला वन कार्यालय, क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालयमा मिति २०७१।६।२६, २०७१।६।३१ मा र प्रधानमन्त्रीको सम्पर्क शाखामा मिति २०७२।१२।१२ मा आवश्यक नीति निर्माण गरी पाउँ भनी द.नं. १०३०७ को निवेदन दर्ता गराएको थियो। सो निवेदनमा आजको मितिसम्म केही निर्णय भएको छैन। किन निर्णय गर्न ढिलाई भयो भनी जानकारी लिन खोज्दा हालसम्म बादर नियन्त्रण गर्न नीतिगत निर्णय र कानूनी व्यवस्था नभएको भनी मौखिक जानकारी प्राप्त भयो। बादर नियन्त्रण नभएको कारण कृषि उपजमा धेरै क्षति भएको छ। आजकौ यो अवस्था रही रहेमा भोलिका दिनमा बादरको संख्या बढी भावी दिनमा कृषकले धेरै क्षति व्यहोर्नु पर्ने हुन्छ। बादरले हाल वर्षेनी १०९५० मेट्रिक टन आलु, ३२० मेट्रिक टन नगदेवाली, ६२०० मेट्रिक टन सुन्तला, अन्य नगदेवाली ३५ प्रतिशत र त्यति नै प्रतिशत फलफूल नोकसान पुऱ्याई हजारौ कृषकलाई क्षति पुगेको छ। यसरी कृषकलाई हुने क्षति न्यून गर्न सरकारले चासो दिनु पर्दछ।

नेपालको संविधानको धारा २५ मा प्रत्येक नागरिकलाई सम्पत्ति आर्जन गर्ने, व्यवसायिक लाभ प्राप्त गर्ने, उत्पादकत्व वृद्धि गर्न कृषिको आधुनिकीकरण गर्ने, धारा ३६ मा

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरूद्द प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ २

प्रत्येक नागरिकलाई खाद्य सम्बन्धी हक र धारा ४२ को उपबन्ध (२) मा सामाजिक न्यायको हक हुनेछ, भन्ने संवैधानिक व्यवस्था गरिएको छ। विगत लामो समयदेखि वादर आतंकले कृषकलाई विक्षिप्त बनाईरहेको परिप्रेक्ष्यमा खाद्यनको हकमा आघात पुगेको छ। कृषकहरूले अत्यन्त कठिनपूर्वक उत्पादन गरेका अनाजहरू वादरले सत प्रतिशत नष्ट गराई किसानहरूलाई उत्पादकत्वबाट विमुख गराएको अवस्थामा पनि राज्यबाट कृषकहरूको मर्मप्रति कुनै चासो नदिई वेवास्ता गरिएको छ। जसबाट नेपालको संविधानको धारा २५, ३६ र ४२ प्रदत्त मौलिक हकको पूर्ण रुपमा हनन भएको छ। सो हक प्रचलन नहुँदा कृषकहरूलाई अपूरणीय क्षति पुगी भविष्यमा समेत यसको उचित उपचारको व्यवस्था नहुने भएको कारण कृषि प्रधान देश नेपालका कृषक विक्षिप्त भई खेति गर्न छोडी जग्गा बाझो हुन पुगेको अवस्था रहेकोले सोको स्थायी समाधान गर्नको लागि वादर नियन्त्रण गर्ने कानून निर्माण गर्नु बाहेक अन्य उपचार केही नभएको अवस्था विद्यमान छ।

नेपालमा वादर वृद्धिको कारण कति खाद्यन्न बाली, फलफूल, तरकारी लगायतमा क्षति पुगेको छ भन्ने कुरा राज्यले आजसम्म विचार गरेको छैन। यसरी वादरले बाली, नाली जस्ता खाद्यन्न, फलफूल, तरकारी सखाप पारी दिँदा न किसानले क्षतिपूर्ति पाउन सकेका छन्। न त बिमामाको नै उचित व्यवस्था छ, न त वादरबाट खाद्यन्न बाली, फलफूल, तरकारी सुरक्षित गर्न हात हतियार नै राख्न पाउने व्यवस्था छ। कृषकले लगाएको खाद्यन्न बाली, तरकारी, फलफूल जबसम्म राज्यको तहबाट सुरक्षाको पूर्ण प्रत्याभूति हुँदैन, तबसम्म कृषि उपजको कुनै मूल्य र अर्थ रहँदैन। कृषकले उत्पादन गरेको अनाजको मूल्य र अर्थ नरहनु भनेको कृषि क्षेत्रमा जनताहरूको आकर्षण घटी कृषकहरू रोजगारको लागि विदेशिनु हो। आजको दिनसम्म धेरै कृषक विदेश रोजगारको लागि गएका छन्। त्यसै कारण कृषक विदेश नगै कृषि पेशा गरी उल्लेख भए अनुसारका विभिन्न खाद्यन्न उत्पादन गरुन र उत्पादित खाद्यन्न बन्यजन्तुबाट संरक्षण होस भन्न यो सार्वजनिक सरोकारको विवाद लिएर यस अदालतमा आउनु परेको हो।

अतः नेपाल कृषि प्रधान देश भएकोले नेपाल सरकारले कृषि क्षेत्रमा हलौ लगानी

Signature

ठाकुरप्रसाद सुवेदी-विरहट्ट प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय समेत, पृष्ठ ३

गरेको कारण कृषकले अनाज (अन्न वाली) उत्पादन गरी अधिकभरी लिन खोजेको भए भन्ने नेपालमा कृषकले उत्पादन गरेको अनाज वादरले नष्ट गरेको कारण कृषकलाई धेरै हानि भए क्षति भएको छ। वादरबाट कृषकले धेरै क्षति व्यहोर्नु परेको हुँदा नेपालको संविधानको धारा २५, ३६ र ४२ (२) मा उल्लेख भएका मौलिक हक प्रचलन हुनु पर्दछ। त्यसैले निर्बाद रूपमा खाद्यन्न वाली, फलफूल, तरकारी समेतको उपभोग एवं संरक्षण गरी कृषिमा सर्वसाधारणको आकर्षण बढाई उत्पादन बढाउन, बन्धुजन्तु वादर व्यवस्थापन र नियन्त्रण गर्नका लागि आवश्यक नीति नियम तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गर्नु गराउनु भनी विपक्षी निकायका नाममा परमादेश लगायत उपर्युक्त आज्ञा आदेश जारी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराले रिट निवेदकले यस अदालतमा पेश गरेको रिट निवेदन।

यसमा विपक्षीहरूबाट १५ दिनभित्र लिखित जवाफ भगाउनु भन्ने समेत व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७३।६।१० को आदेश।

रिट निवेदकले किसानले उत्पादन गरेको वाली बन्धुजन्तु वादरले हानि नोक्सानी पुऱ्याएको अवस्थामा क्षति नियन्त्रणका लागि नेपाल सरकारले हालसम्म कुनै नीति र योजना नबनाएको भन्ने उल्लेख गरेको भए पनि जनताको जीउ धनको सुरक्षा, समाजमा शान्ति, अमन चयन गर्ने कार्यमा यस कार्यालयबाट सुरक्षा निकायहरू परिचालन गरिएको छ। यस कार्यालयले निवेदकको संवैधानिक, मौलिक एवं कानूनी हक प्रचलनमा बाधा पुऱ्याएको छैन। तसर्थ प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराले विपक्षी जिल्ला प्रशासन कार्यालय कास्कीको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा बन्धुजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ को अनुसूची १ मा वादरलाई संरक्षित बन्धुजन्तुमा सूचिकृत गरिएकोले वादरलाई मान्ने वा शिकार गर्ने नपाईने प्रष्ट छ। खेती जोगाउने प्रथम दायित्व सम्बन्धित किसानको नै हो। निजले संरक्षण गर्न नसकेको अवस्थामा स्थानिय प्रशासनबाट वादर धपाउने व्यवस्था गर्न सकिने नै हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुनु पर्छ भन्ने समेत व्यहोराले विपक्षी क्षेत्रिय प्रशासन कार्यालय पोखराको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरूद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ ४

नेपाल सरकार (कार्य विभाजन) नियमावली, २०७२ अनुसार बन, वनस्पति, वन्यजन्तु, जैविक विविधता, वातावरणको संरक्षण, सदुपयोग र लाभको बाडफाड समेतका विषय यस मन्त्रालयको क्षेत्राधिकारभित्र पर्दछ। तदनुसार यस मन्त्रालयले वन्यजन्तुको संरक्षण गर्नु पर्छ। वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ मा वादर समावेश नभएको हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको विपक्षी बन् तथा भुसंरक्षण मन्त्रालय र जिल्ला बन् कार्यालय कास्कीको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

रिट निवेदनमा यस कार्यालयलाई विपक्षी बनाउनु पर्ने कुनै कारण उल्लेख भएको नदेखिँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको जिल्ला कृषि विकास कार्यालय कास्कीको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

वाली नालीमा जुनसुकै कारणले हानि नोक्सानी भए पनि सरकारले वाली तथा पशुपक्षी बिमा मार्फत क्षतिपूर्ति दिँदै आएको छ। जंगली जनावरबाट कृषकलाई हुने क्षति कसरी व्यवस्थापन गर्न सकिन्छ भन्ने सम्बन्धमा छलफल परमार्श्व भै रहेको छ। यसरी सरकारले उचित बिकल्प निकाली कृषकलाई सुरक्षित गर्न यथोचित प्रयास गरिरहेको हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको विपक्षी कृषि विकास मन्त्रालयको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

रिट निवेदनमा कृषि उपज उपर वन्यजन्तु वादरले हानि नोक्सानी एवं क्षति पुऱ्याएकोले वादर नियन्त्रण गर्ने वा क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था हुनु पर्छ भन्ने उल्लेख भए अनुसार वादर तथा वन्यजन्तुहरु जैविक प्रणालीका महत्वपूर्ण तत्वहरु हुन। सबै किसिमका जिवजन्तुहरुको अस्तित्व र उपस्थितिले मात्र जैविक प्रणालीले जिवन्तता पाउँछ। जैविक प्रणालीलाई असर नपुऱ्याई कृषि उत्पादनको वृद्धि तथा किसानको हितको सम्बन्धमा नेपाल सरकारले गरेका काम कारवाहीको सम्बन्धमा सम्बन्धित निकायको लिखित जवाफबाट प्रष्ट हुने हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय समेत, पृष्ठ ५

यसमा सार्वजनिक सरोकारको विवाद भनी नेपालको संविधानको धारा १३३ को उपधारा (२) अन्तर्गत दायर भएको प्रस्तुत निवेदनमा मुख्य रूपमा कानूनको दायरालाई नोक्सान गरेको विषयलाई उठाइएको भएपनि मानिस तथा वातावरणबीचको सम्बन्ध र त्यस अन्तर्गत जंगली जीवजन्तुबाट किसानको बाली खाने र उनीहरूको जीवन र जिविकाउपर आक्रमण गरी खाद्य सुरक्षा र खाद्य सम्प्रभूतामा समेत प्रतिकूल असर पार्न सक्ने वृहत परिवेशमा यो विषयलाई हेरिनु पर्ने हुन आयो। यस अर्थमा संविधानको धारा १६, २५, ३०, ३६ द्वारा प्रत्याभूत हकहरू यहाँ प्रत्यक्षरूपमा सान्दर्भिक देखिन आयो। तसर्थ प्रस्तुत रिट निवेदनमा देहायका कार्यहरू सम्पन्न गरी पेश गर्नु।

क) माथि उल्लेखित विषयमा जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालयको राय बुझी सो मन्त्रालयलाई समेत संलग्न गराउनु आवश्यक देखिँदा सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०४९ को नियम ४२ को उपनियम (१) बमोजिम सो मन्त्रालयलाई समेत पक्ष कायम गरिएको छ। मानिस लगायत वन्यजन्तुको चाप र आक्रमणबाट किसान र बाली कसरी जोगाउने, वन्यजन्तुको गतिविधि आहार व्यवहार र तिनबाट पर्नसक्ने प्रतिकूल असर र नोक्सानीको क्षतिपूर्ति प्रभावकारी रूपमा कसरी हुन सक्छ भन्ने विषयमा हालसम्म भएका अनुसन्धानहरूबाट देखिएका कुराहरू समेत संलग्न गराई यसबारेमा के कस्तो नीति र कानून बन्नु आवश्यक हुन्छ भन्ने विषयमा स्पष्ट दृष्टिकोण सहित एक महिना भित्र...लिखित जवाफ पेश गर्नु भनी सूचना पठाई लिखित जवाफ लिनु।

ख) वन तथा भु-संरक्षण मन्त्रालयको लिखित जवाफ हेर्दा सो मन्त्रालयबाट स्वीकृत वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ को दफा २ को खण्ड (क) मा वन्यजन्तुबाट हुने क्षति भित्र हात्ती, गैँडा सहित ११ प्रकारका वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिलाई समेटिएको तर बादरबाट हुने क्षति नसमेटिएको भन्ने उल्लेख भएको पाइयो। राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ को अनुसूची १ मा वर्णित पशुपक्षीको सिकार गर्न नपाइने र त्यसमा आसामी रातो बादर (मकाका)

ठाकुरप्रसाद सुवेदी, विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय समेत, पृष्ठ ६

आसभेन्सीस) परेको देखिन्छ। सा भित्र नेपालमा पाइने वादरका सबै प्रजाती पछि न
वा पढेनन् स्पष्ट हुन सकेन। साथै कोशीटप्पु वन्यजन्तु आरक्षका वन्यजन्तुबाट
किसानको बाली नोक्सान परेको विषयमा यस अदालतबाट वाजुद्दिन मियाँ विरुद्ध
प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय भै चलेको ०६४-WO-०३३८ को रिट
निवेदनमा मिति २०६५।११।५ मा भएको निर्णय कार्यान्वयनको अवस्था के छ
कोशीटप्पु वन्यजन्तु आरक्षका वन्यजन्तुबाट पीडित किसानहरूलाई क्षतिपूर्ति दिन के
कस्तो संरचना, मापदण्डहरू अपनाईएको र के कस्तो क्षतिपूर्ति प्रदान गरिएको छ सो
समेत बुझी प्रस्तुत रिट निवेदनमा निश्कर्षमा पुग्नु पर्ने देखियो। तसर्थ उल्लेखित
विषयमा वन्यजन्तुबाट मानव, घरपालुवा जनावर र बालीमा हुने आक्रमण र पुग्न जाने
क्षतिको विषयमा के गर्न उपयुक्त हुन्छ भन्ने विषयमा वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालयका
सचिवको संयोजकत्वमा सो मन्त्रालय, कृषि विकास मन्त्रालय एवं जनसंख्या तथा
वातावरण मन्त्रालयका विज्ञहरू समेत सम्मिलित एउटा विशेषज्ञ समिति गठन गरी यस
विषयमा आवश्यक अध्ययन र सरोकारवालाहरूसँग परामर्श समेत गरी माथि
उल्लेखित सबै कुराहरूमा स्पष्ट दृष्टिकोण सहितको प्रतिवेदन तीन महिनाभित्र पेश गर्नु
भनी वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालयलाई लेखी प्रतिवेदन लिनु भन्ने समेत व्यवहाराको यस
अदालतको मिति २०७३।१०।२६ को आदेश।

रिट निवेदनमा उल्लेख भए अनुसार वन्यजन्तुले कृषकको बालीमा पुऱ्याउने नोक्सानी र
यसको नियन्त्रण गर्ने नीति बनाउने कार्यक्षेत्र नेपाल सरकार (कार्य विभाजन) नियमावली,
२०७२ अनुसार यस मन्त्रालयको नभएको हुँदा यस मन्त्रालयलाई विपक्षी बनाउनु पर्ने होईन।
तर जहाँसम्म वादर लगायतका वन्यजन्तु नियन्त्रण गर्न सरकारले कुनै नीति योजना नबनाएको
भन्ने छ, त्यस सम्बन्धमा राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ अनुसार वादर
संरक्षित वन्यजन्तुको रूपमा रहेकाले उक्त ऐनको दफा १० अनुसार वन्यजन्तुलाई शिकार गर्न
र मार्न पाइदैन। संरक्षण गर्नु पर्ने देखिन्छ। वन्यजन्तुको आक्रमणबाट किसानलाई परेको
मार्का समाधान गर्ने र बाली संरक्षण गर्ने उपाय, वन्यजन्तुको गतिविधि, आहार-विहार, व्यवहार र

डा.कुरप्रसाद सुवेदी विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ ७

संज्ञा

तिनीहरुबाट पर्यावरणमा पर्न सक्ने असर बुझ्ने विशेषज्ञ जनशक्ति यस मन्त्रालयमा नभएको कारण त्यस सम्बन्धमा हालसम्म कुनै अध्ययन अनुसन्धान हुन नसकेको हो। अब विभिन्न विषयगत मन्त्रालय र विशेषज्ञता हासिल गरेका व्यक्ति सम्मिलित टोलीबाट अध्ययन गराई प्राप्त अध्ययनको आधारमा आवश्यक नीति तथा योजना बनाउनु उपयुक्त हुने हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोरा ले यस अदालतको मिति २०७३।१०।२६ को आदेश अनुसार विपक्षी कायम भएको जनसंख्या तथा बातावरण मन्त्रालयको तर्फबाट पेश भएको लिखित जवाफ।

नियमबमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी पेश हुनु आएको प्रस्तुत रिट निवेदनको सकल कागजातको अध्ययन गरी रिट निवेदकको तर्फबाट उपस्थित निवेदक विद्वान अधिवक्ताहरु श्री पदमबहादुर श्रेष्ठ र श्री विष्णुकुमार थोकरले प्रस्तुत विवादमा कृषकले उत्पादन गरेको अनाज बाली लगायत नगदे वाली र फलफूल बन्यजन्तु बादरले क्षति पुऱ्याएको कारण कृषक कृषि उत्पादन गर्नबाट विमुख भएका छन्। कृषि उत्पादन बादरको क्षतिबाट रोकथाम, नियन्त्रण गर्न विपक्षी निकायलाई ध्यानाकर्षण गराउँदा समेत विपक्षी निकायले कानून नभएकोले बादर नियन्त्रण गर्न नसकिएको भनी मौखिक जानकारी दिएकोमा लिखित जवाफमा पनि बादर नियन्त्रण गर्ने कानून नभएको व्यहोरा उल्लेख भएको देखिन्छ। कृषकले बादरको आक्रमणबाट बाली नाली जोगाउन नसकेको परिवेशमा सरकारले कानून नभएको भन्ने आधार देखाई पन्छिन मिल्दैन। राज्य अर्थात विपक्षी नेपाल सरकार देशको अभिभावक हो। उ कानून बनाउन सक्षम निकाय हो। त्यस कारण राज्यले बादरबाट भएको क्षतिको क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था गर्नु पर्दछ। यस अघि विपक्षी निकायले लागू गरेको बन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ लागू गरेको भए पनि त्यसमा बादरबाट हुने क्षतिलाई समावेश गरेको छैन। यस अवस्थामा राज्यले कानून बनाएर कृषकलाई हानि अनुसारको क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था नगरेमा अब किसान कृषि उत्पादन गर्नबाट विमुख भै नेपाल कृषि प्रधान देश हो भन्ने कुराले सार्थकता पाउँदैन।

संज्ञा

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ नं.

विपक्षी निकायहरूको लिखित जवाफमा राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ अनुसार वादर संरक्षित वन्यजन्तु भएकोले मान वा शिकार गर्न तपाइने हुँदा नियन्त्रण गर्न नसकेको भन्ने अर्को आधार उल्लेख भएको भएपनि रिट निवेदनको मुख्य माग वादरको शिकार गर्नुपर्छ भन्ने होइन। प्रथमतः नियन्त्रण गर्ने उपाय खोज्ने दितीयतः नियन्त्रण गर्न नसक्ने अवस्था भए क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था होस भनी माग गरेको हो। वादर के कसरी नियन्त्रण गर्न सकिन्छ भन्ने सम्बन्धमा विपक्षी निकायले विशेषज्ञसँग परामर्श गरेको भन्ने देखिए पनि कानून कहिले सम्म भन्ने भन्ने कुरा लिखित जवाफमा उल्लेख भएको छैन। यस अदालतको मिति २०७३।१०।२६ को आदेशले आवश्यक अध्ययन गर्न बन् तथा भूसंरक्षण मन्त्रालयका सचिवको संयोजकत्वमा सो मन्त्रालय र २ विपक्षी मन्त्रालयका विज्ञ सम्मिलित विशेषज्ञ समिति गठन भै प्राप्त भएको सुझाव प्रतिवेदनले पनि निवेदनमा उठाईएका विषय संवोधन हुन सक्ने देखिँदैन। तसर्थ रिट निवेदन माग बमोजिम आदेश गर्न यो इजलासलाई कुनै बाधा नहुँदा उपयुक्त आदेश जारी हुनु पर्दछ भन्ने व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नु भयो।

विपक्षी नेपाल सरकारको तर्फबाट उपस्थित उपन्यायाधिवक्ता श्री राजेशकुमार कटुवालले रिट निवेदकले लिखित जवाफलाई मात्र आधार मानेर बहस प्रस्तुत गर्नु भएको भए पनि वादर नियन्त्रण यसरी गर्न सकिन्छ भन्ने कुरा देखाउन सक्नु भएको छैन। वादर घरपालुवा जनावर होइन, वन्यजन्तु हो। वन्यजन्तु वादर नियन्त्रण गर्न कठिन हुन्छ। जुनसुकै ठाउँमा पनि वादर हुन्छन्। खोर बनाएर नियन्त्रण गर्न सकिँदैन। राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ को दफा १० बमोजिम वन्यजन्तुको शिकार गर्न पाइँदैन। निवेदकले वन्यजन्तु शिकार गर्न पाउनु पर्दछ भनेर माग नगरेको भए पनि कानूनको अभावमा कृषकलाई क्षतिपूर्ति दिनु पर्दछ भन्ने पनि मिल्दैन। हामीले Rule of law मा आधारित शासन व्यवस्था र न्याय प्रणाली अवलम्बन गरेको हुँदा विवादको निरुपण गर्न पहिले कानून निर्माण हुनु पर्छ। कानून निर्माण गर्ने व्यवस्थापिका संसदलाई विपक्षी बनाएको देखिँदैन। यद्यपी लिखित जवाफ र यस अदालतको मिति २०७३।१०।२६ को आदेशले प्राप्त भएको विज्ञ समूहको प्रतिवेदनमा पनि वादरले पुर्‍याएको क्षति बापत क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था मिलाउन सकिने भनी उल्लेख भएको

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरूद्द प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ ९

हुँदा निवेदन माग बमोजिम आदेश जारी हुने अवस्था छैन। प्रस्तुत निवेदन खारेज हुनु पर्दछ भन्ने समेत व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नु भयो।

उपरोक्त बमोजिम दुवै तर्फका विद्वान् कानून व्यवसायीले गर्नु भएको बहस समेत सुनी निवेदन माग बमोजिमको आदेश जारी हुनु पर्ने हो, होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखियो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा रिट निवेदनमा नेपाल कृषि प्रधान देश भै कृषिमा आधारित अर्थतन्त्र छ। यसै कारण सरकारले कृषि क्षेत्रमा लगानी गरेको छ। तर लगानी गरे अनुसार कृषकले उत्पादन गरेको १०९५० मेट्रिक टन आलु, ३२० मेट्रिक टन नगदेवाली, ६२०० मेट्रिक टन सुन्तला, अन्य नगदेवाली ३५ प्रतिशत र त्यति नै प्रतिशत फलफूल वर्षेनी नोक्सान भएको छ। कृषकलाई भएकौ हानि नोक्सानी अनुसारको क्षतिपूर्ति राज्यले नदिएको कारण कृषकहरू कृषि कार्यबाट दिन दिने विमुख हुँदै गएका छन्। कृषक कृषि कार्यबाट विमुख भएमा कृषि प्रधान देश नेपाल भन्ने नारा नै ओझेलमा पर्दछ। त्यसैले राज्यले कृषकहरूले उत्पादन गरेको अनाज समेत संरक्षण गर्नु पर्दछ। राज्य अभिभावक पनि भएको हुँदा वादर नियन्त्रण गर्ने दायित्व पनि राज्यले लिनु पर्दछ। राज्यले दायित्व मनन गरेर वादर नियन्त्रण गर्ने वा उचित क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था गर्नु पर्दछ, विपक्षी जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, जिल्ला बन कार्यालय, क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालय र प्रधानमन्त्रीको सम्पर्क शाखामा वादर नियन्त्रण गर्ने आवश्यक नीति निर्माण गरी पाउन कृषि नाच्नेघोर गा.वि.स. ले ध्यानाकर्षण गराउदा पनि वादर नियन्त्रण गर्ने कानून नभएको भन्दै समस्या समाधान गर्न विपक्षीहरू पन्छिएको कारण कृषकको नेपालको संविधानको धारा २५ र ३६ समेत प्रदत्त हक प्रचलनमा आघात पुगेको हुँदा वादरको आक्रमणबाट भएको क्षतिको क्षतिपूर्ति पाउने उचित कानून निर्माण गर्नु गराउनु भनी विपक्षीहरूको नाममा आवश्यक आदेश जारी हुनुपर्दछ भन्ने व्यहोरा उल्लेख भएको देखिन्छ।

विपक्षी क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालय पोखराले खेती जोगाउने प्रमुख दायित्व कृषकको हो, बन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय र जिल्ला बन कार्यालय कास्कीले वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत

ठाकुरप्रसाद सुवेदी विरूद्द प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ १०

सहयोग निर्देशिका, २०६९ मा वादर समावेश नभएको, कृषि मन्त्रालयले जंगली जनावरबाट कृषकलाई हुने क्षति कसरी व्यवस्थापन गर्ने सकिन्छ भन्ने सम्बन्धमा छलफल गरिरहेको र जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालयले राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ को दफा १० सम्बन्ध अनुसूची १ मा वादर संरक्षित वन्यजन्तु भएकोले शिकार गर्न र मार्न प्रतिबन्ध लगाएको र वादर नियन्त्रण गर्ने कानून नभएको हुँदा समेत रिट निवेदन खारेज हुनुपर्दछ भन्ने समेत व्यहोराले लिखित जवाफ पेश गरेको देखिन्छ।

नेपाल कृषि प्रधान देश भएको नाताले कृषकलाई कृषि उत्पादन गर्न नेपाल सरकारले वर्षेनी लगानी गरेको तथ्यमा विवाद छैन। सरकारले लगानी गरे अनुसार र कृषकले अथक परिश्रम गरी कृषिजन्य अनाघ उत्पादन गरे अनुसार उत्पादित अन्न, बाली, तरकारी र फलफूलको कृषकले अर्थिक उपार्जन लिन पाउनु पर्दछ भन्ने कुरामा कसैको विमति हुन सक्दैन। तर कृषकले उत्पादित विभिन्न कृषिजन्य नगदेवाली, खाद्यन्न, फलफूल र तरकारीको अधिक उपार्जन लिन नपाउँदै वादर लगायत अन्य वन्यजन्तुको आक्रमणबाट केही क्षति, हानि नोक्सानी वा पूर्णरूपमा नष्ट भएमा कृषकलाई धेरै ठूलो क्षति हुन्छ। निवेदकले कृषकका त्यही कुरालाई मनन गर्दै १०९५० मेट्रिक टन आलु, ३२० मेट्रिक टन नगदेवाली, ६२०० मेट्रिक टन सुन्तला, ३५ प्रतिशत अन्य नगदेवाली र त्यति नै प्रतिशत फलफूल वर्षेनी वादर आक्रमणबाट नष्ट भएको तथ्याङ्क देखाई सार्वजनिक सरोकारको विवाद समावेश भएको रिट निवेदन दायर गरेको देखियो।

निवेदकले वादर नियन्त्रण गर्ने कानूनको अभावको कारण वादर नियन्त्रण नहुँदा कृषकको खेतिपाति नष्ट भएको हुँदा कानून निर्माण गर्न र क्षतिको आधारमा क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था गर्न विपक्षी नेपाल सरकारको नाममा आवश्यक आदेश गरी पाउन समेत माग गरेको देखिन्छ। प्रथमतः वादर नियन्त्रण गर्ने कानून निर्माण गर्ने आदेश जारी हुनु पर्ने हो होईन भन्ने सम्बन्धमा विचार गर्दा निवेदक र विपक्षी निकाय दुवै पक्षले वादर नियन्त्रण गर्ने कानून नभएको कुरा स्वीकार गरेको देखिन्छ। वादर नियन्त्रण गर्ने कानून बनाउने वा नबनाउने कुरा विपक्षी नेपाल सरकारको Domain को कुरा हो। कानून आवश्यकता र औचित्यको आधारमा

डा. कृष्णसाहे सुवेदी विरूद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यलय समेत, पृष्ठ ११

निर्माण गरिने हो। शक्तिपृथकीकरणको सिद्धान्त अनुसार अदालतले कानून बनाउने निकायले यो यस्तो कानून बनाउनु भन्ने आदेश जारी गर्न मिल्दैन। कानून बनाउने निकायले कानून निर्माण गरेपछि त्यसको व्याख्या गर्ने सम्मको काम अदालतको हो। जहाँ कानून छैन, त्यहाँ उपचार पाउन सकिदैन। यस विवादमा विपक्षीहरूको लिखित जवाफमा बादर नियन्त्रण गर्ने प्रवन्ध गर्न आवश्यक छलफल परामर्श भै रहेको भन्ने देखिँदा यस सम्बन्धमा कुनै विचार गरी रहन परेन। विपक्षी नेपाल सरकारले बादर नियन्त्रण गर्न मिल्ने हो, होईन भन्ने प्रश्न पनि विचरणीय छ। अतः विपक्षी नेपाल सरकारले बादर नियन्त्रण गर्न के कस्तो कानून बनाउने वा नबनाउने भन्ने कुरा यस अदालतको Domain न भै कानून निर्माण गर्ने निकायको Domain भएको हुँदा समेतका आधार र कारणबाट प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुने ठहर्छ।

द्वितीयः अब क्षतिपूर्ति र अन्य तथ्यगत प्रश्नको सम्बन्धमा विचार गर्दा नेपाल संविधानको धारा ३६ मा खाद्य सम्बन्धी हकको व्यवस्था भएको देखिन्छ। तदनुरूप नै नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १८ को उपधारा (३) मा खाद्य संप्रभुताको हक हुने उल्लेख भएकोमा सुनसरी जिल्लाको कोशीटप्पु वन्यजन्तु आरक्ष भित्रका वाघ, भालु, हात्ति र गैँडा लगायतले कोशीटप्पुका तारबार पार गरी बालि नालि नष्ट गरेको अवस्थामा क्षतिपूर्ति समेत नपाएको कारण सो हकमा आघात पुगेकोले हक प्रचलन गरी पाउन समेत सुनसरी जिल्लाको कोशीटप्पु वन्यजन्तु आरक्ष आसपासका कृषक समेत रहेका बाजुझिन मिया समेतले यस अदालतमा उचित क्षतिपूर्ति पाउन समेत Wo-०३३८ को रिट निवेदन दायर गरेकोमा यस अदालतबाट मिति २०६५।११।५ मा नेपाल सरकारको नाममा समिति बनाई समितिको प्रतिवेदनको आधारमा पीडित कृषकहरूले क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था गर्न समेत निर्देशनात्मक आदेश जारी गरेको कुरा (ने.का.प. २०६६, अंक असोज, निर्णय नं. ८१६९) मा प्रतिपादित सिद्धान्तबाट देखिन्छ।

कृषि प्रधान देशमा वन्यजन्तुले कृषिमा आधारित नागरिकहरूको जुनसुकै किसिमले लगाएको खेती एवं वाली क्षति हुँदा उतिहरूको आर्थिक उपाजर्जनमा आघात भै नेपालको संविधानको धारा २५ प्रदत्त अधिकारमा आघात पुगी जीवन निर्वाहमा धक्का लाग्छ। नेपालको

ठाकुरप्रसाद सुब्बा विरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ १२

कुल जनसंख्याको करिब करिब ८० प्रतिशत जनता/नागरिक कृषिमा आधारित छन् भन्ने देखिन्छ । कृषिमा आधारित आयश्रोतमा निर्भर व्यक्तिको मुख्य आयश्रोत नै कृषि उपज हुने हुँदा त्यस्तो आयश्रोतमा वन्यजन्तुको कारण वा मानवीय कारण जस्ता अन्य कुनै कारणले क्षति पुग्न गएमा निवेदकले भने जस्तो कृषि पेशामा नै प्रतिकूल असर परी जमिन बाँझो रहन सक्छ । यो कुरा विपक्षी नेपाल सरकार लगायत सबैलाई पनि मनन भएकै कुरा हो । यस अवस्थामा कृषिमा आधारित उत्पादनबाट आर्थिक लाभ लिन नसके सम्पत्तिको हक सम्बन्धी मौलिक हकमा आघात पुग्न सक्छ । वस्तुतः सम्पत्तिको हक अन्तर्गत प्रत्येक नागरिकलाई कानूनको अधीनमा रही सम्पत्ति आर्जन गर्ने, बेचबिखन गर्ने, व्यावसायिक लाभ प्राप्त गर्ने र सम्पत्तिको अन्य कारोबार गर्ने हक पर्दछ । संविधान प्रदत्त मौलिक हकमा आघात पुगनु राज्यको लागि शोभनीय होईन । मौलिक हक कानून बमोजिम प्रचलन हुनुपर्दछ ।

यस अदालतको मिति २०७३।१०।२६ को आदेशले विपक्षी जनसंख्या तथा बातावरण मन्त्रालय समेतका विज्ञ कर्मचारी समूहले प्रस्तुत गरेको सुझाव प्रतिवेदनमा वादरले पुर्‍याएको क्षति बापत क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था गर्न मन्त्रालय तहमा छलफल भै रहेको उल्लेख भएको देखिन्छ । त्यसै गरी विपक्षी निकायले वन्यजन्तुबाट पीडित नागरिकलाई राहत दिन वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ जारी गरेको देखिन्छ । तर उल्लिखित निर्देशिकाको दफा २ र दफा ३ को खण्ड (छ) मा गरिएको व्यवस्था अनुसार वादरले पुर्‍याएको क्षति बापत कृषकले क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था गरेको देखिदैन । वादर बाहेक हात्ति, गैंडा, बाघ, भालु र चितुवा जस्ता ११ प्रकारका वन्यजन्तुले मानवीय क्षति अन्तर्गत सामान्य घाइते, सख्त घाइते, मृत्यु गराएमा, पशुधनको क्षति, भण्डारण गरेको अन्नको क्षति, घर गोठको क्षति र खाद्यन्न बालीको क्षति भएमा राज्यले क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था गरेको देखिन्छ । यसरी उक्त राहत निर्देशिकामा हात्ति, गैंडा, बाघ, भालु र चितुवा जस्ता ११ प्रकारका वन्यजन्तु समावेश भै ती वन्यजन्तुले पुर्‍याएको क्षतिमा क्षतिपूर्ति दिने र त्यसैतै प्रकृति र स्वभावको वन्यजन्तु वादरले क्षति पुर्‍याएमा क्षतिपूर्ति नदिने भन्दा समान अवस्थामा असमान व्यवहार हुने देखिन आयो ।

ठाकुरसाद सुवेदी बिरुद्ध प्रश्नानुमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत, पृष्ठ १३

त्यस आधारमा हेर्दा राज्य जनावर (Animal) को पनि Keeper हो। राज्य जनावरको Keeper को दायित्वबाट पछि हटन मिल्दैन। तसर्थ वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत कोष निर्देशिका, २०६९ मा बाढरले कृषकलाई पुर्‍याएको हानि नोक्सानी वापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्न लागि विपक्षी प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय, जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय, वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय र कृषि विकास मन्त्रालयको नाममा निर्देशात्मक आदेश जारी गरी दिएको देखिन्छ। प्रस्तुत आदेशको प्रमाणित प्रतिलिपि महान्यायाधिवक्ताको कार्यालय मार्फत तत् तत् निकायलाई पठाई दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

का.मु. प्रधान न्यायाधीश

उक्त आदेशमा सहमत छु।

सन्तोषी
न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: भीमबहादुर निरौला

इति संवत् २०७४ साल चैत्र महिना १९ गते रोज २ शुभम.....

ठाकुरप्रसाद सुवेदी बिरुद्ध प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय समेत, पृष्ठ १४

बाँदर पिडित किसानहरुलाई सर्वोच्चद्वारा न्याय

२०७४ चैत्र २३ गते शुक्रबार

प्रेस विज्ञापित

नेपालको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान रहेको कृषि बालीमा बाँदरले पुर्याएको क्षतिको कारण कृषकहरुको पेशा नै संकटमा परेको र यसले खाद्य सुरक्षामा प्रत्यक्ष प्रभाव पारेको भएको विषयलाई राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपालले किसानको पक्षमा निरन्तर बकालत गर्दै आएको छ ।

पर्यावरण चक्रमा हरेक प्राणीको विशेष महत्व हुन्छ । नेपालमा बिभिन्न प्रजातीका वन्यजन्तुहरु रहेकोछ उक्त वन्यजन्तु मध्ये बाँदरको प्रजातिले किसानद्वारा लगाईएको कृषि बालीलाई क्षति पुर्याउने पेशामा लागी सोही स्थान वासस्थान बस्ने सम्पूर्ण किसान र सो भूगर्भ आश्रित परिवारलाई निरन्तर पिडा दिइरहेको छ । बाँदरले किसानको लागि गाउँ गाउँ देखि किसानहरु लगाइत हुँदै मानिसको खाद्य सुरक्षाको खातीर बाँदर नियन्त्रणको माग सहित पैरवी शुरु गर्न पुगे । २०७१ साल पछि देखि राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपालजिल्ला कार्य समिति कास्कीको अगुवाईमा जिल्ला स्थित सरोकारवालाको कार्यालयहरु जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, पशु सेवा कार्यालय, जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला वन कार्यालय समक्ष बाँदर नियन्त्रणको लागि निवेदन माफत आग्रह गरिएको थियो । यसको सुनुवाई नभएपछि २०७२ साल चैत्र महिनामा खाद्य सुरक्षाको लागि बाँदर नियन्त्रण नीति निर्माण र कार्यान्वयनको माग सहित सम्माननीय प्रधानमन्त्री कार्यालयमा समेत निवेदन दिइएको थियो ।

बाँदर नियन्त्रण, क्षतिको क्षतिपूर्ति, खाद्य सुरक्षाको प्रत्यभूती एवं कृषक मैत्री कानून निर्माणको लागि सम्बन्धित सरोकारवाला निकायहरुसँग पटक पटक गरिएको मागको सुनुवाई नभएपछि २०७३ आश्विनमा प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय, कृषि विकास मन्त्रालय, वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालय, जिल्ला प्रशासन कार्यालय कास्की, जिल्ला वन कार्यालय कास्की, जिल्ला कृषि विकास कार्यालय कास्की र पश्चिमाञ्चल क्षेत्रिय प्रशासन कार्यालय पोखरा समेतकोलाई विपक्षी बनाई सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन मिति २०७३/०६/०९ गते दायर गर्न हामी आग्रह गर्दछौ ।

यसरी बाँदरले बाली नोक्सान गरेको विषय मानिस र वन्यजन्तु बीचको सम्बन्ध र त्यस अन्तर्गत जंगली जीवजन्तुबाट किसानको बाली खाने र उनीहरुको जीवन र जीविकाउपरमा नै आक्रमण गर्ने बाँदर सुरक्षा र खाद्य सप्रेमतामा समेत प्रतिकूल असर पार्ने सक्ने सबैधान्तीय हकको रूपमा श्री सर्वोच्च अदालत **विपक्षी** उक्त राय सहित एक महिना भित्र आवश्यक नीति र कानून बारे स्पष्ट दृष्टिकोण सहित लिखित जवाफ पेश गर्न आदेश दिएको सार्दै वन्यजन्तुबाट हुने आक्रमण र क्षतिको विषयमा के गर्न उपयुक्त हुन्छ भन्ने दृष्टिकोण सहितको प्रतिवेदन पेश गर्नकोलागि तिनमहिनाको समयबधिसहित कृषि मन्त्रालय सहित वन तथा भूसंरक्षण मन्त्रालयको नाममा मिति २०७३ माघ २६ मा परमादेश जारी भएको थियो ।

सोहि विषयमा मिति २०७४ चैत्र १९ गते का. मु. प्रधान न्यायाधिश निष्कर्ष राज जोशी र माननीय न्यायाधिश आरक्ष प्रसाद घिमिरे ज्यू को संयुक्त ईजलासबाट बाँदरका कारणले हुने क्षतिको क्षतिपूर्ति भराउने सहितको कानून निर्माण गर्न नेपाल सरकारको नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी भएको छ । यस रिट निवेदनको तर्फबाट अधिवक्ता पदम बहादुर श्रेष्ठ र विष्णु कुमार थोकरीले बहस गर्नु भएको थियो ।

यसरी सम्मानित सर्वोच्च अदालतद्वारा किसानको पक्षमा भएको फैसलाबाट सिंगो राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपाल र समग्र किसानहरु हर्षित भएका छौ । किसानको पक्षमा सम्मानित सर्वोच्च अदालतद्वारा भएको यस आदेशको कार्यान्वयनमा सम्बन्धित सबैको सहयोग रहने छ भन्ने हामीले अपेक्षा लिएका छौ । उत्पादक साना किसानको जीविकोपार्जन र खाद्य सुरक्षा जस्तो सम्बन्धित विषयका सवालहरुलाई महासंघले सदैव अगुवाई गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गर्दछ ।

(अध्यक्ष)

उद्भव अधिकारी
अध्यक्ष
राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपाल
राष्ट्रिय सचिवालय काठमाण्डौ

१५/०७/२०७४

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल

राष्ट्रिय कार्यसमिति

२०६८

पत्र संख्या:- २०७६/७७

चलानी नं.:- ७२

मिति २०७६/७/१४

श्रीमान सचिव ज्यू
वन तथा वातावरण मन्त्रालय
सिंहदरवार काठमाण्डौ

विषय : सम्मानित सर्वोच्च अदालतको आदेशको कार्यान्वयन सम्बन्धमा ।

उपरोक्त सम्बन्धमा नेपालको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान पुर्याउने आएको कृषिवालीमा बाँदरले पुर्‍याएको क्षति का कारण कृषकहरूको पेशा नै संकटमा परेको र यसले खाद्य सुरक्षामा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने गएको विषयलाई राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपालले संस्थागत रूपमा किसानको पक्षमा २०७० साल देखि निरन्तर सरोकारवालाहरू समक्ष पुर्याउँदै आएको ब्यहोरा यहाँलाई स्मरण गराउने चाहान्छौ ।

किसानको प्रत्यक्ष सरोकार रहेको यस विषयलाई नीतिगत सम्बोधनको ब्यवस्थाको लागि अनुरोध गर्दै महासंघले सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर गरेकोमा मिति २०७४ चैत्र १९ गते श्री सम्मानित सर्वोच्च अदालतबाट बन्धु जन्तुबाट हुने क्षतिको राहत निर्देशिका २०६९ को दफा २ र दफा ३ को खण्ड (छ) मा बाँदरले कृषकलाई पुर्याएको हानी नोक्सानी वापत क्षतिपूर्ति पाउने ब्यवस्था थप गर्नका लागि तत्कालिन प्रधानमन्त्रीको कार्यालय तथा मन्त्री परिषदको कार्यालय, जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय, वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालय र कृषि विकास मन्त्रालयको नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी भएको छ । करिब २० महिना वितिसक्दा समेत यस आदेशको कार्यान्वयन नभएको विषयमा महासंघले २०७६ भाद्र २४ गते सम्बन्धित सरोकारवालाहरूको सहभागितामा छलफल कार्यक्रम मार्फत स्मरण समेत गराएको थियो । यसर्थ: सम्मानित अदालतको आदेश बमोजिम नीतिगत ब्यवस्था गरि कार्यान्वयनको लागि राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ, नेपाल समग्र नेपाली श्रमजीवी किसानको तर्फबाट अनुरोध गर्दछौ । महासंघले संस्थागत रूपमा गरेका कार्यक्रमहरूको दस्तावेजहरू यसै पत्र साथ संलग्न गरेका छौ ।

संलग्नकागजातहरू

१. सम्मानित सर्वोच्च अदालतको फैसला-थान १
२. महासंघको पैरवी दस्तावेज -थान १
३. महासंघ द्वारा संचालित कार्यक्रमको प्रतिवेदन-थान २

बोधार्थ:

- सम्माननिय प्रधानमन्त्री ज्यू
प्रधानमन्त्रीको कार्यालय तथा मन्त्री परिषदको कार्यालय, सिंहदरवार काठमाण्डौ
- माननिय मन्त्री, ज्यू
वन तथा वातावरण मन्त्रालय, सिंहदरवार काठमाण्डौ
- माननिय मन्त्री ज्यू,
कृषि तथा पशुपक्षि विकास मन्त्रालय, सिंहदरवार काठमाण्डौ

नवराज बस्नेत
(अध्यक्ष)

श्री मान् महानिर्देशक ज्यू

सर्वोच्च अदालत फैसला कार्यान्वयन निर्देशनालय,

अठमपण्डौ

विषय: मिति २०७४/१२/१९ गतेको सर्वोच्च अदालतबाट जारी भएको निर्देशनात्मक आदेशमा वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत कोष निर्देशिका, २०६९ मा बादर थप गर्नु भन्ने आदेश भएकोले कार्यान्वयनको लागी सम्बन्धित पक्षहरूलाई बोलाई फैसला कार्यान्वयन गरी पाउनु।

श्री सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०७४/१२/१९ गते निम्न लिखित विपक्षीहरूको नाउमा निम्न लिखित निर्देशनात्मक आदेश समेत जारी भएको छ। जुन निम्न प्रकारमा उल्लेख गरेको छ।

बादर विचार गरेको क्षतिपूर्ति नदि भन्दा समान अवस्थामा असमान व्यवहार हुने देखियो। राज्य जनावरको पोलि keeper हो। राज्य जनावरको पभमउभच को दायित्व बाट फर्छ हटने भन्दैन। नसबै क्षतिको राहतकोष निर्देशिका २०६९ मा बादरले पुर्‍याएको हानी नोक्सानी बापत क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्नु निर्देशनात्मक आदेश जारी हुने ठहर्छ भनी प्रत्यक्षीहरूका नाममा निर्देशनात्मक आदेश समेत जारी भएको छ।

उपरोक्त परमादेश तथा निर्देशनात्मक आदेश समेत विपक्षीहरूको नाउमा जारी भएकोले यस कार्यालय माफत विपक्षी सम्बन्धित पक्षहरूलाई बोलाई फैसला कार्यान्वयनमा पहल गरी सर्वोच्च अदालतको गरिमा लाई उच्चो कायम गरी पाउनु बिनस यो निवेदन गर्दछु।

डिप्लोमा अतीति -

मिति: २०६४/१२/१९ गते

निवेदक

मि. नवराज बस्नेत

राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपाल

९७४९४०९६०

क्षति सम्वत २०७६ साल पुष २९ गते रोज २ शुभम

सुप्रीम अदालत फैसला कार्यालय नर्देशनालय

सुप्रीम अदालत
फैसला कार्यालय नर्देशनालय
२०६८

प स ०८६/०८०८

ख न ४२८

०/८

बबरमहल, काठमाडौं

फोन नं : ०१-४२५९६०२

फोन नं : ०१-४२४८२५१

Web: www.supremecourt.gov.np

Email: jcd@supremecourt.gov.np

मिति २०७६/१०/२७

विषय: आदेश कार्यान्वयन सम्बन्धमा ।

श्री प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय सिंहदरवार, काठमाडौं ।

श्री वन तथा वातावरण मन्त्रालय सिंहदरवार, काठमाडौं ।

श्री कृषि तथा पशुपंछी विकास मन्त्रालय सिंहदरवार, काठमाडौं ।

श्री स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालय सिंहदरवार, काठमाडौं ।

उपरोक्त सम्बन्धमा निवेदक ठाकुर प्रसाद सुवेदी विपक्षी श्री प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत भएको ०७३-WO-०२५४ को परमादेश समेत मुद्दामा सम्मानित श्री सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०७४/१२/१९ मा भएको आदेश कार्यान्वयनका सम्बन्धमा निवेदक राष्ट्रिय कृषक समूह महासंघ नेपालका नवराज बस्नेतले यस निर्देशनालयमा मिति २०७६/०९/२२ मा निवेदन दर्ता गराएको हुदा प्रस्तुत पत्र लेखिदैछु ।

अतः सम्मानित श्री सर्वोच्च अदालतबाट भएको उल्लेखित आदेशमा "....बादर बाहेक हात्ति, गैंडा, बाघ, भालु र चितुवा जस्ता ११ प्रकारका वन्यजन्तुले मानवीय क्षति अन्तर्गत सामान्य घाइते, सल्ट घाइते, मृत्यु गराएमा, पशु धनको क्षति, भण्डारण गरेको अन्नको क्षति, घर गोठको क्षति र खाद्यान्न बालीको क्षति भएमा राज्यले क्षतिपुर्ति दिने व्यवस्था गरेको देखिन्छ । यसरी उक्त राहत निर्देशिकामा हात्ति, गैंडा, बाघ, भालु र चितुवा जस्ता ११ प्रकारका वन्यजन्तु समावेश भै ती वन्यजन्तुले पुर्‍याएको क्षतिमा क्षतिपुर्ति दिने र त्यस्तै प्रकृति र स्वभावको वन्यजन्तु वानरले क्षति पुर्‍याएमा क्षतिमा क्षतिपुर्ति नदिने भन्दा समान अवस्थामा असमान व्यवहार हुने देखिन आयो । त्यस धारमा हेर्दा राज्य जनावर (Animal) को पनि keeper हो । राज्य जनावरको Keeper को दायित्वबाट पछि हट्न मिल्दैन । तसर्थ वन्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत कोष निर्देशिका, २०६९ मा बादरले कृषकलाई पुर्‍याएको हानि नोक्सानी बापत क्षतिपुर्ति पाउने व्यवस्था थप गर्न लागि विपक्षी श्री प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय, जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय, वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालय र कृषि तथा पशुपंछी विकास मन्त्रालय को नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी गरीदिएको देखिन्छ ।" भन्ने आदेश भएको छ ।

अतः सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०७४/१२/१९ मा भएको आदेश कार्यान्वयन गरी गराई सो जानकारी यस निर्देशनालयमा पठाइदिनु हुन निर्देशानुसार अनुरोध छ ।

[Signature]
पुष्पराज तिमल्सिना
शाखा अप्रिक्त
शाखा अप्रिक्त

उपरोक्त सम्बन्धमा निवेदक ठाकुर प्रसाद सुवेदी विपक्षी श्री प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय समेत भएको ०७३-WO-०२५४ को परमादेश समेत मुद्दा ०२८३

नेपाल सरकार

वन तथा वातावरण मन्त्रालय

(कानून तथा फैसला कार्यान्वयन शाखा)

पत्र संख्या : कानून ०७७/७८
चलानी नम्बर : ६८

विषय: आदेश कार्यान्वयन सम्बन्धमा ।

पत्रोत्तरमा पत्र संख्या र मिति उल्लेख हुन
अपेक्षित छ ।

सचिव : ४२११५६७
वातावरण : ४२११८९२
प्रशासन : ४२११९२८
योजना : ४२११९३६
अनुगमन : ४२११७४२
वैदेशिक : ४२११८६२
पर्यावरण : ४२११८६८

पो.ब.नं. : ३९८७
सिंहदरबार, काठमाडौं

मिति २०७७/०६/१२

श्री राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग,
बबरमहल, काठमाडौं ।

उपर्युक्त विषयमा फैसला कार्यान्वयन निर्देशनालयको च.नं. ४३८ र मिति २०७६/१०/२७ गतेको पत्रको छाँयाप्रति पाना-१ र निवेदक ठाकुर प्रसाद सुवेदी विपक्षी श्री प्रधानमन्त्री तथा पन्त्रिपरिषद्को कार्यालय समेत भएको ०७३-WO-०२४४ को परमादेश समेत मुद्दामा सम्मानित श्री सर्वोच्च अदालतको मिति २०७४/१२/१९ गतेको फैसलाको छाँयाप्रति पाना-१४ यसै पत्र साथ संलग्न राखि फैसला कार्यान्वयन गर्ने प्रयोजनको लागि तहाँ विभागमा पठाइएको
ग्याहारा अनुरोध छ ।

श्रीमान कदमलाल शर्मा
पत्र संख्या ५५ र मिति २०७७/०६/१२
सचिव, राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग
सिंहदरबार, काठमाडौं

रामजी दनाई
उपसचिव (कानून)
उप-सचिव (कानून)

वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरण निर्देशिका, २०८०

प्रस्तावना: वन्यजन्तुबाट जनघनको क्षति भएमा राहत वितरण गर्ने प्रक्रियालाई सरल, सहज र व्यवस्थित गर्ने वाञ्छनीय भएकोले,

राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण ऐन, २०२९ को दफा ३३ क. ले दिएको अधिकार प्रयोग गरी नेपाल सरकारले यो निर्देशिका बनाएको छ ।

१. **संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ:** (१) यस निर्देशिकाको नाम "वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरण निर्देशिका, २०८०" रहेको छ ।

(२) यो निर्देशिका संवत् २०८० साल साउन १ गतेदेखि प्रारम्भ हुनेछ ।

२. **परिभाषा:** विषय वा प्रसङ्गले जर्को अर्थ गलागेमा यस निर्देशिकामा,-

(क) "गम्भीर घाइते" भन्नाले शरीर अङ्गभङ्ग भै अशक्त हुने गरी भएको घाइते सम्झनु पर्छ ।

(ख) "नियमावली" भन्नाले राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण नियमावली, २०३० सम्झनु पर्छ ।

(ग) "सामान्य घाइते" भन्नाले शरीर अङ्गभङ्ग हुने बाहेक उपचार गर्नुपर्ने अन्य अवस्थाको घाइते सम्झनु पर्छ ।

३. **राहत उपलब्ध गराइने:** (१) वन्यजन्तुबाट देहायबमोजिमको क्षति भएको अवस्थामा सोचापत राहत उपलब्ध गराइनेछ:-

(क) वन्यजन्तु मानव वस्तीमा प्रवेश गरी गरेको आक्रमणबाट नेपाली नागरिकको मृत्यु भएमा, गम्भीर घाइते भएमा वा सामान्य घाइते भएमा;

(ख) राष्ट्रिय निकुञ्ज वा आरक्ष बाहेक अन्य वन क्षेत्रमा विधिपूर्वक प्रवेश गर्दा वन्यजन्तुको आक्रमणमा परी नेपाली नागरिकको मृत्यु भएमा, गम्भीर घाइते भएमा वा सामान्य घाइते भएमा;

(ग) राष्ट्रिय निकुञ्ज वा आरक्षमा सरकारी काममा खटिएका कर्मचारी, वन तथा वन्यजन्तुको संरक्षण र व्यवस्थापनको काममा अनुमति लिई खटिएका वन हेरालु तथा कामदार वा अनुमतिप्राप्त प्रकृति पथप्रदर्शकलाई वन्यजन्तुले आक्रमण गरी मृत्यु भएमा, गम्भीर घाइते भएमा वा सामान्य घाइते भएमा;

(घ) सरकारी काममा खटिएका कर्मचारीलाई राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष, संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय वा विडियाखानामा पालिएका, उद्धार गरिएका वा उपचारका लागि राखिएका वन्यजन्तुले क्षति भएमा;

- (ङ) राष्ट्रिय निकुञ्ज वा आरक्ष्यक्षेत्र अन्य क्षेत्रमा बन्त्यजन्तुको आक्रमणमा परी घरपालुवा पशुको मृत्यु भएमा;
 (च) निजी जमिनमा खनिएको पोखरीमा पालन गरेको माछा तथा खोरमा पालिएका कुखुरालाई बन्त्यजन्तुले क्षति पुऱ्याएमा;
 (छ) प्रयोगमा रहेको घर गोठमा वा घर गोठभित्र भण्डारण गरेको अन्नमा बन्त्यजन्तुले क्षति पुऱ्याएमा;
 (ज) निजी जमिनमा लगाएको बालीमा बन्त्यजन्तुले क्षति पुऱ्याएमा ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम भएको क्षतिको राहत उपलब्ध गराइने क्षेत्र अनुसूची-१ मा उल्लेख भएबमोजिम हुनेछ ।

४. **राहत स्वरूप उपलब्ध गराइने रकम:** (१) दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (क), (ख), (ग) वा (घ) बमोजिमको मानवीय क्षति भएमा देहायबमोजिम राहत उपलब्ध गराउनु पर्नेछ:-

(क) सामान्य घाइतेको हकमा घाइतेको प्रकृति हेरी पेश गरिएको प्रमाण, कागजात र स्वास्थ्य संस्थाको सिफारिसमा बिलबमोजिम उपचार खर्च बढीमा बीस हजार रुपियाँसम्म;

(ख) गम्भीर घाइतेको हकमा घाइतेको प्रकृति हेरी पेश गरिएको प्रमाण, कागजात र प्रचलित कानूनबमोजिम सञ्चालनमा रहेका अस्पतालका चिकित्सकको सिफारिसमा औषधि उपचारमा लागेको बिलबमोजिम उपचार खर्च बढीमा दुई लाख रुपियाँसम्म;

तर, बन्त्यजन्तुबाट घाइते हुनेलाई औषधोपचार गर्दा दुई लाख रुपियाँभन्दा बढी खर्च लाग्ने अवस्था भएमा नजिकको जुनसुकै अस्पतालमा आकस्मिक (इमरजेन्सी) उपचार गराउँदा लागेको खर्च र तत्पश्चात् सरकारी अस्पतालमा उपचार गराउँदा लागेको सम्पूर्ण खर्च त्यस्तो अस्पतालको चिकित्सकको सिफारिसमा उपलब्ध गराइनेछ ।

(ग) अहङ्गभङ्ग भई जीवनभर गम्भीर रूपले शारीरिक अशक्त हुने अवस्थाको व्यक्ति वा निजको हकबालालाई जिबिकोपार्जनका लागि एकमुष्ट पाँच लाख रुपियाँ;

(घ) मृत्यु भएको व्यक्तिको हकमा नजिकको हकबालालाई राहत दश लाख रुपियाँ;

(ङ) गम्भीर घाइते भई उपचाररत रहेको व्यक्तिको अस्पतालबाट डिस्चार्ज भएपश्चात् सोही कारणले पैतृस दिनभित्र मृत्यु भएमा वा अस्पतालमा निरन्तर धलिएर मृत्यु भएमा मृतकको नजिकको हकबालालाई उपचार खर्च तथा खण्ड (ख) र खण्ड (घ) बमोजिमको रकम ।

(२) दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (ड) वा (च) बमोजिमको घरपालुवा पशु, कुखुरा वा माछाको क्षतिको राहत उपलब्ध गराउँदा देहायबमोजिमको रकम उपलब्ध गराउनु पर्नेछ:-

- (क) भैंसी वा राँगो वा गोरु, उन्नत जातको गाई, घरपालुवा चैरी, घोडा, खच्चडको मृत्यु भएमा मूल्याङ्कनको आधारमा प्रति पशु साठी हजार रुपियाँसम्म,
- (ख) खण्ड (क) मा उल्लेख भएका बाहेक अन्य पशुको मृत्यु भएमा पशुको प्रकार र मूल्याङ्कनको आधारमा प्रति पशु बढीमा दश हजार रुपियाँसम्म,
- (ग) माछा वा कुखुराको क्षति भएमा मूल्याङ्कनको आधारमा वर्षको एकपटक बढीमा दश हजार रुपियाँसम्म।

(३) दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (छ) वा (ज) बमोजिम घरगोठ, अन्न वा बालीमा भएको क्षतिको राहत उपलब्ध गराउँदा देहायबमोजिम उपलब्ध गराउनु पर्नेछ:-

- (क) घरगोठको क्षति भएमा मूल्याङ्कनको आधारमा बढीमा बिस हजार रुपियाँसम्म,
- (ख) अन्नको क्षति भएमा मूल्याङ्कनको आधारमा बढीमा दश हजार रुपियाँसम्म,
- (ग) बालीको क्षति भएमा मूल्याङ्कनको आधारमा एक मौसममा लगाएको बालीको एक पटक र वर्षमा दुई पटकमा नबढ्ने गरी बढीमा दश हजार रुपियाँसम्म।

(४) उपदफा (२) वा उपदफा (३) को खण्ड (ग) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि सरकारी तवरबाट पशु वा बालीको बीमा गरेको अवस्थामा पशुको क्षति वा बालीको क्षतिको राहत उपलब्ध गराउँदा बीमाबाट प्राप्त रकम कटाएर मात्र उपलब्ध गराइनेछ।

(५) उपदफा (१) बमोजिम राहत उपलब्ध गराउँदा मानिसको मृत्यु भएको हकमा एक लाख रुपियाँसम्म र गम्भीर घाइते भएको हकमा पचास हजार रुपियाँसम्म पीडितलाई अग्रिम राहत उपलब्ध गराउन सकिनेछ।

(६) उपदफा (५) बमोजिम अग्रिम राहत उपलब्ध गराइएकोमा उपदफा (१) बमोजिमको राहत उपलब्ध गराउँदा त्यसरी अग्रिम राहत उपलब्ध गराइएको रकम कट्टा गरी बाँकी रकम भुक्तानी गर्नु पर्नेछ।

५. **राहत माग गर्ने:** यस निर्देशिकाबमोजिम वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत माग गर्ने व्यक्तिले नियमावलीको नियम ३६ज, बमोजिमको अवधिभित्र अनुसूची-२ बमोजिमका कागजात वा प्रमाण संलग्न गरी राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष, संरक्षण क्षेत्र वा मध्यवर्ती क्षेत्रको हकमा राष्ट्रिय

निकुञ्ज, आरक्ष, संरक्षण क्षेत्रको कार्यालयसमक्ष र अन्य क्षेत्रमा भए सम्बन्धित डिभिजन वन कार्यालयसमक्ष अनुसूची-३ बमोजिमको ढाँचामा निवेदन दिनु पर्नेछ ।

६. **राहत उपलब्ध गराउने प्रक्रिया:** (१) दफा ५ बमोजिम सम्बन्धित राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय वा डिभिजन वन कार्यालयमा परेको निवेदन सम्बन्धित कार्यालयले नियमावलीको नियम ३६ज. को उपनियम (२) बमोजिमको समितिमा पेश गर्नु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम पेश भएको निवेदनका आधारमा सो समितिले राहत उपलब्ध गराउने निर्णय गरेमा सम्बन्धित राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय वा डिभिजन वन कार्यालयले पीडित वा पीडितको नजिकको हकबालालाई बढिमा एक महिनाभित्र सम्भव भएसम्म बैङ्कमार्फत राहत रकम उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

(३) यस निर्देशिका बमोजिम राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालयले उपलब्ध गराउनु पर्ने राहत रकमसम्बन्धी विषय आफ्नो कार्यालयको वार्षिक कार्यक्रममा समावेश गरी विभागमा पठाउनु पर्नेछ र विभागले सम्बन्धित कार्यालयहरूबाट प्राप्त कार्यक्रमको आधारमा आवश्यक पर्ने एकमुष्ट रकम आफ्नो वार्षिक कार्यक्रममा समावेश गरी मन्त्रालयमा पठाउनु पर्नेछ ।

(४) यस निर्देशिकाबमोजिम डिभिजन वन कार्यालयले राहत उपलब्ध गराउँदा प्रदेश वन निर्देशनालयमार्फत प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालयबाट रकम निकासालाई उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

(५) वन्यजन्तुको आक्रमणमा परी मानिसको मृत्यु वा गम्भीर घाइते भएको अवस्थामा घाइतेको तत्काल उपचार गर्न एम्बुलेन्स, अस्पतालको खर्च वा मृतकको काजकिरिया गर्ने प्रयोजनको लागि मध्यवर्ती क्षेत्र व्यवस्थापन समिति, संरक्षण क्षेत्र व्यवस्थापन परिषद्, संरक्षण क्षेत्र व्यवस्थापन समिति, मध्यवर्ती क्षेत्र वा संरक्षण क्षेत्र उपभोक्ता समिति, सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह र अन्य वन उपभोक्ता समूहले आवश्यक रकमको व्यवस्था गर्न सक्नेछन् ।

७. **विवरण उपलब्ध गराउने:** (१) दफा ६ बमोजिम राहत रकम वितरण गरिसकेपछि राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय वा डिभिजन वन कार्यालयले सोको विवरण मासिक रूपमा विभाग, प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालय, प्रदेश वन निर्देशनालय, सम्बन्धित जिल्ला प्रशासन कार्यालय र सम्बन्धित स्थानीय तहमा पठाउनु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम प्राप्त भएको विवरण विभागले त्रैमासिक रूपमा मन्त्रालयमा पठाउनु पर्नेछ ।

(३) वन्यजन्तुबाट भएको क्षति र राहत रकम वितरणको विवरणलाई मन्त्रालय, विभाग, प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालय, राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय र डिभिजन वन कार्यालयले वार्षिक प्रतिवेदनमा समावेश गरी वेबसाइटमा राख्नु पर्नेछ ।

८. **अनुगमन गर्ने:** (१) विभाग तथा प्रदेश वन निर्देशनालयले आफ्नो क्षेत्रभित्र वितरण भएको राहत पाउने व्यक्तिमध्ये कम्तीमा दश प्रतिशत व्यक्तिसँग प्रत्यक्ष रूपमा भेटौँ राहत पाए नपाएको सम्बन्धमा तथा राहत पाउने प्रक्रियाको सहजताको सम्बन्धमा अनुगमन गरी वार्षिक रूपमा मन्त्रालय तथा प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालयमा प्रतिवेदन पेश गर्नु पर्नेछ र सो प्रतिवेदनमा उल्लिखित विवरण विभाग, प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालय र मन्त्रालयले आफ्नो वार्षिक प्रतिवेदनमा समावेश गरी वेबसाइटमा प्रकाशन गर्नु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि पीडितले राहत रकम पाए नपाएको सम्बन्धमा तथा राहत पाउने प्रक्रियाको सहजताको सम्बन्धमा मन्त्रालय र सम्बन्धित प्रदेशको वनसम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रालयले समेत अनुगमनको व्यवस्था मिलाउनु सक्नेछन् ।

९. **राहत रकम र सहयोग:** (१) मध्यवर्ती क्षेत्र व्यवस्थापन समिति, संरक्षण क्षेत्र व्यवस्थापन समिति, संरक्षण क्षेत्र व्यवस्थापन परिषद्, मध्यवर्ती क्षेत्र उपभोक्ता समिति, संरक्षण क्षेत्र उपभोक्ता समिति, मध्यवर्ती सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह, संरक्षण क्षेत्र सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह, सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह वा अन्य वन उपभोक्ता समूहले व्यवस्थापन योजना वा कार्ययोजना कार्यान्वयन गरी आर्जन गरेको आन्तरिक आम्दानी रकमको कम्तीमा पाँच प्रतिशत रकम बन्त्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहतको लागि छुट्याउनु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिमका समिति, परिषद् वा समूहले अनुसूची-२ मा उल्लेख नभएका बन्त्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत रकम उपलब्ध गराउन सक्नेछ । यसरी राहत रकम उपलब्ध गराउँदा आफ्नै स्रोत वा अन्य स्रोतबाट प्राप्त भएको रकमबाट उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

(३) उपदफा (२) बमोजिम उपलब्ध गराएको राहतको विवरण सम्बन्धित राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय वा डिभिजन वन कार्यालय र स्थानीय तहमा त्रैमासिक रूपमा पेश गर्नु पर्नेछ ।

१०. **खारेजी र बचाउ:** (१) बन्त्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ खारेज गरिएको छ ।

(२) बन्त्यजन्तुबाट हुने क्षतिको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६९ बमोजिम भए गरेका काम कारवाही यसै निर्देशिकाबमोजिम भए गरेको मानिनेछ ।

अनुसूची-१

(दफा ३ को उपदफा (२) र दफा ९ को उपदफा (२) सँग सम्बन्धित)

बन्धजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत वितरणका क्षेत्र

क्र.सं.	बन्धजन्तु	मानवीय क्षति			क्षति पशुधन क्षति	गो प्राङ्गारण क्षति	क्षति अन्न	घरगोठ क्षति	क्षति बाली	क्षति माछा	क्षति झुङ्गुर
		सामान्य घाइते	गम्भीर घाइते	मृत्यु							
१.	हात्ती	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने
२.	गैँडा	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने
३.	बाघ	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने
४.	भालु	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने
५.	चितुवा	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
६.	हिउँ चितुवा	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
७.	धबैसे चितुवा	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
८.	ठबैसो	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
९.	जङ्गली कुकुर	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१०.	जङ्गली बिल	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
११.	अर्ना	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१२.	सगर रोही	पाउने	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१३.	गौरीगाई	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१४.	अजिङ्गर	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१५.	नीलगाई	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने
१६.	बौदर	पाउने	पाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने	नपाउने	नपाउने	पाउने

२

नेपाल सरकार
सिन्धुवा नगरपालिका
सिन्धुवा, काठमाडौं

अनुसूची-२

(दफा ४ सँग सम्बन्धित)

बन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत रकम प्राप्त गर्न पेश गर्नुपर्ने कागजात तथा प्रमाण

क्र.सं.	प्रमाण र प्रकृति	मानवीय क्षति			पशुधन क्षति	भन्सारण गरेको क्षति	घरगोठ क्षति	बाली क्षति	माछा क्षति	कुखुरा क्षति
		सामान्य घाइते	गम्भीर घाइते	मृत्यु						
१	सम्भव भएसम्म पीडित/मृतकको फोटो/घटनास्थलको फोटो	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
२	अनाइता/मृत्यु दर्ता प्रमाणपत्र	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-
३	घटनास्थलको सजसिम मुचुल्का (नजिकको प्रहरी, वन वा राष्ट्रिय निकुञ्ज, आरक्ष वा संरक्षण क्षेत्रको कार्यालय अन्तर्गतको सेक्टर/सब डिविजन/ रेञ्जपोस्ट /पोष्ट, मध्यवर्ती/संरक्षण क्षेत्र उपभोक्ता समिति, सामुदायिक वन उपभोक्ता समिति, गाउँपालिका/ नगरपालिकाका निर्वाचित प्रतिनिधिको रोहबरमा)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
४	स्वास्थ्य संस्थाको सिफारिस र औषधिको बिल (बिदेशमा उपचार गराएको भए सरकारी अस्पतालको सिफारिस र प्रमाणित बिल संलग्न हुनु पर्ने)	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-
५	पोष्टमार्टम रिपोर्ट	-	-	✓	-	-	-	-	-	-
६	प्रहरी प्रतिवेदन	-	-	✓	-	-	-	-	-	-
७	नाता प्रमाणित कागजात	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-
८	पशु सेवा/कृषि सेवा/अन्य सम्पत्ति सम्बन्धी प्राविधिकको मूल्याङ्कन/सिफारिस	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓
९	घर/जग्गाधनी प्रमाण पुर्जा	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	✓
१०	पशुधन/बालीको बीमा गरेको भए बीमालेख नम्बर	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-

३७

अनुसूची-३

(दफा ५ सँग सम्बन्धित)

वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत माग गर्ने निवेदनको ढाँचा

श्री कार्यालय प्रमुखज्यू*

राष्ट्रिय निकुञ्ज/आरक्ष/संरक्षण क्षेत्र/विभिन्न वन कार्यालय

विषय: वन्यजन्तुबाट भएको क्षतिको राहत उपलब्ध गराई पाउँ ।

वन्यजन्तुबाट क्षति भएको राहत वितरण निर्देशिका, २०८० को अनुसूची-१ मा उल्लिखित वन्यजन्तुले तपसिल बमोजिमको क्षति गरेको हुँदा नियमानुसारको राहत उपलब्ध गराई पाउन देहाय बमोजिमका कागजात तथा प्रमाण यसैसाथ संलग्न राखी पेश गरेको ब्यहोरा अनुरोध गर्दछु ।

निवेदकको नाम			
निवेदकको ठेगाना	गा.पा./न.पा.:	बडा नं.:	टोल:
क्षति पुऱ्याउने वन्यजन्तु:	घटना मिति:	क्षतिको किसिम: सामान्य घाइते/गम्भीर घाइते/मृत्यु/पशुधन/भण्डारण गरेको अन्न/घरगोठ/बाली/माछा/कुखुरा	
राहत माग रकम (अङ्कमा): रु.	अक्षरमा:		
बैङ्कको नाम:	बैङ्क शाखा:		
बैङ्कको ठेगाना:	खाताबालाको नाम:		
खाता नं:	सम्पर्क नं:		
पेश गरेको कागजात तथा प्रमाणहरू:			
१	पीडित/मृतक/स्थलगत फोटो	छ	छैन
२	भारीक अक्षत/मृत्यु दर्ता प्रमाणपत्र	छ	छैन
३	घटनास्थलको सर्जिमिन मुचुल्का	छ	छैन
४	स्वास्थ्य संस्थाको सिफारिस र औषधिको बिल	छ	छैन
५	पोन्टमार्टम रिपोर्ट	छ	छैन
६	प्रहरी प्रतिवेदन	छ	छैन
७	नाता प्रमाणित कागजात	छ	छैन
८	पशु सेवा/ कृषि सेवा/अन्य सम्पत्तिसम्बन्धी प्राविधिकको मूल्याङ्कन/ सिफारिस	छ	छैन
९	घर/जग्गाधनी प्रमाण पुर्जा	छ	छैन
१०	पशुधन/बालीको बीमा गरेको भए बीमालेख नम्बर उल्लेख गरेको	छ	छैन
पेश भएको निवेदन सत्य, सौचो हो । यस सम्बन्धमा कुनै ब्यहोरा सुझा टहरे कानूनबमोजिम सहैला, युझाउँला ।			
निवेदकको हस्ताक्षर:			

मिति: २०८० चैत्र १० गते